Dewrder

Pumog

A bydd eich ofn a'ch braw ar bob bwystfil y ddaear, ac ar bob aderyn yr awyr, ar bopeth sy'n symud ar y ddaear, ac ar holl bysgod y môr; i'ch llaw chwi y rhoddir hwynt. Genesis 9:2

Ar ôl y pethau hyn daeth gair yr ARGLWYDD at Abram mewn gweledigaeth, gan ddywedyd, Nac ofna, Abram: myfi yw dy darian, a'th wobr yw hi yn fawr iawn. Genesis 15:1

A chlywodd Duw lais y bachgen; ac angel Duw a alwodd ar Hagar o'r nefoedd, ac a ddywedodd wrthi, Beth sydd yn bod, Hagar? paid ag ofni; canys y mae Duw wedi clywed llais y bachgen lle y mae efe. Genesis 21:17

A'r ARGLWYDD a ymddangosodd iddo y noson honno, ac a ddywedodd, Myfi yw Duw Abraham dy dad: nac ofna, oherwydd yr wyf fi gyda thi, a bendithiaf di, ac amlhaf dy had er mwyn fy ngwas Abraham. Genesis 26:24

A bu ar y trydydd dydd, pan oeddent yn ddolurus, i ddau o feibion Jacob, Simeon a Lefi, brodyr Dina, gymryd pob un ei gleddyf, a dod ar y ddinas yn ddewr, a lladd yr holl wrywod. Genesis 34:25

A dywedodd efe, Heddwch i chwi, nac ofnwch: eich Duw, a Duw eich tad, a roddodd drysor i chwi yn eich sachau: cefais eich arian. Ac efe a ddug Simeon allan atynt. Genesis 43:23

A dywedodd, Myfi yw Duw, Duw dy dad: nac ofna fyned i lawr i'r Aifft; canys yno y'th wnaf yn genedl fawr. Genesis 46:3

A dywedodd Joseff wrthynt, Nac ofnwch: a ydwyf fi yn lle Duw? Ond chwi, meddyliasoch ddrwg yn fy erbyn; ond bwriad Duw hynny oedd daioni, i beri, fel y mae heddiw, i achub pobl lawer yn fyw. Yn awr gan hynny nac ofnwch: mi a'ch maedaf yn eich meithrin, a'ch rhai bach. Ac efe a'u cysurodd hwynt, ac a lefarodd yn garedig wrthynt. Genesis 50:19-21

A dywedodd Moses wrth y bobl, Nac ofnwch, sefwch yn llonydd, a gwelwch iachawdwriaeth yr ARGLWYDD, yr hon a ddengys efe i chwi heddiw: canys yr Eifftiaid a welsoch heddiw, ni'u gwewch mwyach byth. Exodus 14:13

Pwy sydd fel ti, O ARGLWYDD, ymhlith y duwiau? pwy sydd fel ti, yn ogoneddus mewn sancteiddrwydd, yn ofnadwy mewn clod, yn gwneud rhyfeddodau? Ofn a braw a syrth arnynt; trwy fawredd dy fraich y byddant mor llonydd â charreg; nes i'th bobl fynd drosodd, O ARGLWYDD, nes i'r bobl a brynaist fynd drosodd. Exodus 15:11,16

A darparwch o blith yr holl bobl ddynion galluog, y rhai sy'n ofni Duw, dynion gwirioneddol, yn casáu cybydd-dod; a gosodwch y rhain arnynt, yn rheolwyr miloedd, ac yn rheolwyr cannoedd, yn rheolwyr hanner cant, ac yn rheolwyr degau: Exodus 18:21

A dywedodd Moses wrth y bobl, Nac ofnwch: canys i'ch profi chwi y daeth Duw, ac fel y byddo ei ofn ef o'ch blaen, fel na phechoch. Exodus 20:20

Anfonaf fy ofn o'th flaen, a difethaf yr holl bobl y deui atynt, a gwnaf i'th holl elynion droi eu cefnau atat ti. Exodus 23:27

Ofnwch bob dyn ei fam, a'i dad, a chadwch fy Sabothau: myfi yw'r ARGLWYDD eich Duw. Na felltithia'r byddar, ac na osod rhwystr o flaen y dall, ond ofna dy Dduw: myfi yw'r ARGLWYDD. Coda o flaen y penwyn, ac anrhydedda wyneb yr hen ŵr, ac ofna dy Dduw: myfi yw'r ARGLWYDD. Lefiticus 19:3,14,32

Felly na orthryma ei gilydd; ond ofna dy Dduw: oherwydd myfi yw'r ARGLWYDD dy Dduw. Na chymer ucwariaeth ganddo, nac ychwanegiad: ond ofna dy Dduw; fel y byddo byw dy frawd gyda thi. Na lywodraetha arno'n galed; ond ofna dy Dduw. Lefiticus 25:17,36,43

A rhoddaf heddwch yn y wlad, a byddwch yn gorwedd i lawr, ac ni fydd neb yn eich dychryn: a byddaf yn cael gwared ar anifeiliaid drwg o'r wlad, ac ni fydd y cleddyf yn mynd trwy eich gwlad. Lefiticus 26:6

A beth yw'r tir, a yw'n frasterog neu'n fain, a oes coed ynddo ai peidio. A byddwch yn ddewr, a dygwch o ffrwyth y tir. Yr amser hwnnw oedd amser y grawnwin cyntaf aeddfed. Numeri 13:20

Yn unig na wrthryfelwch yn erbyn yr ARGLWYDD, ac nac ofnwch bobl y wlad; canys bara i ni ydynt: eu hamddiffynfa a giliodd oddi wrthynt, a'r ARGLWYDD sydd gyda ni: nac ofnwch hwynt. Numeri 14:9

A dywedodd yr ARGLWYDD wrth Moses, Nac ofna ef: canys rhoddais ef yn dy law di, a'i holl bobl, a'i dir; a gwnei iddo ef fel y gwnaethost i Sihon brenin yr Amoriaid, yr hwn a drigai yn Hesbon. Numeri 21:34

Nac ydych i barchu wyneb mewn barn; ond gwrandewch ar y bach yn ogystal â'r mawr; nac ofnwch wyneb dyn; canys eiddo Duw yw'r farn: a'r achos sy'n rhy anodd i chwi, dewch ag ef ataf fi, a minnau a'i gwrandawaf. Deuteronomium 1:17

Wele, rhoddodd yr ARGLWYDD dy Dduw y wlad o'th flaen: dos i fyny a pherchennog hi, fel y dywedodd ARGLWYDD Dduw dy dadau wrthyt; nac ofna, ac na ddigalonni. Yna dywedais wrthyt, Nac ofnwch, ac nac ofnwch rhagddynt. Deuteronomium 1:21,29

A gorchymyn i'r bobl, gan ddywedyd, Yr ydych i dramwy trwy derfyn eich brodyr, meibion Esau, sy'n byw yn Seir; a byddant yn eich ofni: gofalwch amdanoch eich hunain felly: Heddiw y dechreuaf roi eich braw a'ch ofn ar y cenhedloedd sydd dan yr holl nefoedd; y rhai a glywant adroddiad amdanoch, ac a grynant, ac a ofidiant o'ch plegid. Deuteronomium 2:4,25

A dywedodd yr ARGLWYDD wrthyf, Nac ofna ef: canys rhoddaf ef, a'i holl bobl, a'i dir, yn dy law di; a thi a wnei iddo fel y gwnaethost i Sihon brenin yr Amoriaid, yr hwn a drigai yn Hesbon. Nac ofnwch hwynt: canys yr ARGLWYDD eich Duw a ymladd drosoch. Deuteronomium 3:2,22

Yn enwedig y dydd y sefaist gerbron yr ARGLWYDD dy Dduw yn Horeb, pan ddywedodd yr ARGLWYDD wrthyf, Casgl y bobl ynghyd ataf fi, a gwnaf iddynt glywed fy ngeiriau, fel y dysgont fy ofni yr holl ddyddiau y byddant byw ar y ddaear, ac fel y dysgont eu plant. Deuteronomium 4:10

O na byddai calon o'r fath ynddynt, fel y byddent yn fy ofni, ac yn cadw fy holl orchmynion bob amser, fel y byddai'n dda iddynt hwy, ac i'w plant am byth! Deuteronomium 5:29

Fel y byddoch yn ofni'r ARGLWYDD dy Dduw, i gadw ei holl ddeddfau a'i orchmynion ef, y rhai yr wyf yn eu gorchymyn i ti, ti, a'th fab, a mab dy fab, holl ddyddiau dy einioes; ac fel y byddo dy ddyddiau yn estynedig. Ofni'r ARGLWYDD dy Dduw, a'i wasanaethu ef, a thyngu wrth ei enw ef. A gorchmynnodd yr ARGLWYDD i ni

wneuthur yr holl ddeddfau hyn, i ofni'r ARGLWYDD ein Duw, er ein lles ni bob amser, fel y'n cadwo'n fyw, fel y mae heddiw. Deuteronomium 6:2,13,24

Na fyddi'n ofni rhagddynt: ond cofia'n dda yr hyn a wnaeth yr ARGLWYDD dy Dduw i Pharo, ac i holl yr Aifft; Y temtasiynau mawrion a welodd dy lygaid, a'r arwyddion, a'r rhyfeddodau, a'r llaw gadarn, a'r fraich estynedig, trwy'r hwn y'th ddug yr ARGLWYDD dy Dduw allan: felly y gwna'r ARGLWYDD dy Dduw i'r holl bobl yr wyt yn eu hofni. Deuteronomium 7:18-19

Am hynny y cedwi orchmynion yr ARGLWYDD dy Dduw, i rodio yn ei ffyrdd ef, ac i'w ofni ef. Deuteronomium 8:6

Ac yn awr, Israel, beth y mae'r ARGLWYDD dy Dduw yn ei ofyn gennyt, ond ofni'r ARGLWYDD dy Dduw, rhodio yn ei holl ffyrdd ef, a'i garu ef, a gwasanaethu'r ARGLWYDD dy Dduw â'th holl galon ac â'th holl enaid. Ofni'r ARGLWYDD dy Dduw; ef a wasanaethi, ac wrtho y glyni, a thyngu wrth ei enw ef. Deuteronomium 10:12,20

Ni fydd neb yn gallu sefyll o'ch blaen: oherwydd bydd yr ARGLWYDD eich Duw yn gosod eich ofn a'ch braw ar yr holl dir y byddwch yn cerdded arno, fel y dywedodd wrthych. Deuteronomium 11:25

Ar ôl yr ARGLWYDD eich Duw yr ydych i gerdded, ac i'w ofni ef, ac i gadw ei orchmynion ef, ac i wrando ar ei lais ef, ac i'w wasanaethu ef, ac i lynu wrtho. A bydd holl Israel yn clywed, ac yn ofni, ac ni wnânt mwyach unrhyw ddrygioni fel hyn yn eich plith. Deuteronomium 13:4,11

A bwytai gerbron yr ARGLWYDD dy Dduw, yn y lle a ddewiso efe i osod ei enw yno, ddegwm dy ŷd, dy win, a'th olew, a chyntaf-anedig dy wartheg a'th braidd; fel y dysgoch ofni'r ARGLWYDD dy Dduw bob amser. Deuteronomium 13:24

A'r holl bobl a glywant, ac a ofnant, ac ni wnant fwyach yn rhagrithiol. A bydd gydag ef, a darllened ynddo holl ddyddiau ei einioes: fel y dysgo ofni'r ARGLWYDD ei Dduw, i gadw holl eiriau'r gyfraith hon a'r deddfau hyn, i'w gwneud: Deuteronomium 17:13,19

Pan lefaro proffwyd yn enw'r ARGLWYDD, os na fydd y peth yn digwydd, ac os na ddaw i ben, dyna'r peth nis llefarodd yr ARGLWYDD, ond y proffwyd a'i llefarodd yn rhagdybiol: na fyddi'n ei ofni. Deuteronomium 18:22

A'r rhai sy'n weddill a glywant, ac a ofnant, ac o hyn ymlaen ni wnânt mwyach unrhyw ddrwg o'r fath yn eich plith. Deuteronomium 19:20

Pan elych allan i ryfel yn erbyn eich gelynion, a gweli feirch, a cherbydau, a phobl fwy na thi, nac ofnwch rhagddynt: oherwydd yr ARGLWYDD eich Duw sydd gyda thi, yr hwn a'th ddug i fyny o wlad yr Aifft. A dywed wrthynt, Gwrando, O Israel, yr ydych yn nesáu heddiw i ryfel yn erbyn eich gelynion: na fydded i'ch calonnau wanhau, nac ofni, a na chrynu, ac na ddychryna o'u blaenau; A llefarant ymhellach wrth y bobl, a dywedant, Pa ŵr sydd yn ofnus ac yn wan ei galon? aed ac a ddychweled i'w dŷ, rhag i galon ei frodyr wanhau yn ogystal â'i galon ef. Deuteronomium 20:1,3,8

A bydd holl bobl y ddaear yn gweld dy fod yn cael dy alw ar enw'r ARGLWYDD; a byddant yn dy ofni. Os na fyddi'n gofalu gwneud holl eiriau'r gyfraith hon sydd wedi eu hysgrifennu yn y llyfr hwn, fel y byddi'n ofni'r enw gogoneddus ac ofnadwy hwn, YR ARGLWYDD DY DDUW; Deuteronomium 28:10,58

Bydd yn gryf a dewr, nac ofna, nac ofna rhagddynt: canys yr ARGLWYDD dy Dduw yw'r hwn sydd yn mynd gyda thi; ni'th siomi, na'th wrthod. A galwodd Moses ar Josua, ac a ddywedodd wrtho yng ngolwg holl Israel, Bydd yn gryf a dewr: canys rhaid i ti fynd gyda'r bobl hyn i'r tir a dyngodd yr ARGLWYDD i'w tadau ei roi iddynt; a thi a'i peri iddynt ei etifeddu. A'r ARGLWYDD yw'r hwn sydd yn mynd o'th flaen; efe a fydd gyda thi, ni'th siomi, na'th wrthod: nac ofna, nac ofna. Ac efe a roddodd orchymyn i Josua mab Nun, ac a ddywedodd, Bydd yn gryf a dewr: canys ti a ddygi feibion Israel i'r tir a dyngais iddynt: a minnau a fyddaf gyda thi. Deuteronomium 31:6-8,23

Casglwch y bobl ynghyd, y gwŷr, y gwragedd, y plant, a'r dieithryn sydd o fewn dy byrth, fel y clywont, ac y dysgont, ac y ofnant yr ARGLWYDD eich Duw, ac y gofalont wneud holl eiriau'r gyfraith hon: Ac fel y clywont eu plant, y rhai ni wyddant ddim, ac y dysgont ofni'r ARGLWYDD eich Duw, tra byddwch fyw yn y wlad yr ydych yn myned iddi dros yr Iorddonen i'w meddiannu. Deuteronomium 31:12-13

Hanes

Bydd yn gryf a dewr: oherwydd i'r bobl hyn y byddi'n rhannu'r tir a dyngais i'w tadau ei roi iddynt. Bydd yn gryf a dewr iawn yn unig, fel y gallech ofalu gwneud yn ôl yr holl gyfraith a orchmynnodd Moses fy ngwas i ti: na throi oddi wrthi i'r dde nac i'r chwith, fel y byddoch yn ffynnu lle bynnag yr elych. Onid wyf fi wedi'i orchymyn i ti? Bydd yn gryf a dewr; nac ofna, nac ofna: oherwydd mae'r ARGLWYDD dy Dduw gyda thi lle bynnag yr elych. Pwy bynnag a wrthryfela yn erbyn dy orchymyn, ac ni wrandawa ar dy eiriau ym mhob peth a orchmynnaist iddo, rhoddir ef i farwolaeth: bydd yn gryf a dewr iawn yn unig. Josua 1:6-7,9,18

A chyn gynted ag y clywsom y pethau hyn, toddodd ein calonnau, ac ni adawyd mwyach ddewrder mewn neb, o'ch plegid: oherwydd yr ARGLWYDD eich Duw, efe yw Duw yn y nefoedd uchod, ac yn y ddaear isod. Josua 2:11

Fel y byddo i holl bobl y ddaear adnabod llaw yr ARGLWYDD, ei bod yn nerthol: fel y byddoch yn ofni'r ARGLWYDD eich Duw am byth. Josua 4:24

A dywedodd yr ARGLWYDD wrth Josua, Nac ofna, ac na ddychryna: cymer holl bobl y rhyfel gyda thi, a chyfod, dos i fyny i Ai: gwêl, rhoddais yn dy law frenin Ai, a'i bobl, a'i ddinas, a'i dir: Josua 8:1

A dywedodd yr ARGLWYDD wrth Josua, Nac ofna hwynt: canys rhoddais hwynt yn dy law; ni saif un ohonynt o'th flaen. A dywedodd Josua wrthynt, Nac ofnwch, ac na ddychrynwch, byddwch yn gryf ac yn ddewr: canys fel hyn y gwna'r ARGLWYDD i'ch holl elynion yr ydych yn ymladd yn eu herbyn. Josua 10:8,25

A dywedodd yr ARGLWYDD wrth Josua, Nac ofna rhagddynt: canys yfory tua'r amser hwn y rhoddaf hwynt i gyd yn lladdedigion o flaen Israel: torra llinynnau eu meirch, a llosgi eu cerbydau â thân. Josua 11:6

Byddwch felly'n ddewr iawn i gadw ac i wneud yr hyn oll sydd ysgrifenedig yn llyfr cyfraith Moses, rhag i chwi wyro oddi wrtho i'r dde na'r chwith; Josua 23:6

Yn awr gan hynny ofnwch yr ARGLWYDD, a gwasanaethwch ef mewn didwylledd ac mewn gwirionedd: a bwriwch ymaith y duwiau a wasanaethodd eich tadau ar ochr arall y dilyw, ac yn yr Aifft; a gwasanaethwch yr ARGLWYDD. Josua 24:14

A dywedais wrthych, Myfi yw'r ARGLWYDD eich Duw; nac ofnwch dduwiau'r Amoriaid, yr hwn yr ydych yn byw yn eu gwlad: ond ni wrandawsoch ar fy llais. A dywedodd yr ARGLWYDD wrtho, Heddwch i ti; nac ofnwch: ni fyddi farw. Barnwyr 6:10,23

Yn awr gan hynny, ewch i gyhoeddi yng nghlyw'r bobl, gan ddywedyd, Pwy bynnag sydd ofnus ac ofnus, dychweled ac ymadael yn gynnar o fynydd Gilead. A dychwelodd o'r bobl ddwy fil ar hugain; a deng mil a adawyd. Barnwyr 7:3

Ac yn awr, fy merch, nac ofna; mi a wnaf i ti yr hyn oll a ofynni: canys y mae holl ddinas fy mhobl yn gwybod dy fod yn wraig rinweddol. Ruth 3:11

Os ofnwch yr ARGLWYDD, a'i wasanaethu ef, a gwrando ar ei lais, ac na wrthryfelwch yn erbyn gorchymyn yr ARGLWYDD, yna chwi a'r brenin sy'n teyrnasu arnoch a barhewch i ddilyn yr ARGLWYDD eich Duw. A dywedodd Samuel wrth y bobl, Nac ofnwch: gwnaethoch yr holl ddrygioni hyn: eto na throwch oddi wrth ddilyn yr ARGLWYDD, ond gwasanaethwch yr ARGLWYDD â'ch holl galon; ofnwch yr ARGLWYDD yn unig, a gwasanaethwch ef mewn gwirionedd â'ch holl galon: oherwydd ystyriwch pa bethau mawr y mae efe wedi'u gwneud i chwi. 1 Samuel 12:14,20,24

Ac ofnodd Saul rhag Dafydd, oherwydd bod yr ARGLWYDD gydag ef, ac wedi ymadael â Saul. Am hynny pan welodd Saul ei fod yn ymddwyn yn ddoeth iawn, efe a'i ofnodd ef. Ac ofnodd Saul Dafydd fwy fyth; a daeth Saul yn elyn i Dafydd yn barhaus. 1 Samuel 18:12,15,29

Arhosa gyda mi, nac ofna: canys yr hwn sy'n ceisio fy einioes i, y mae'n ceisio dy einioes di: ond gyda mi y byddi mewn diogelwch. 1 Samuel 22:23

A dywedodd Dafydd wrtho, Sut nad oeddet ti'n ofni estyn dy law i ddifetha eneiniog yr ARGLWYDD? 2 Samuel 1:14

A dywedodd Dafydd wrtho, Nac ofna: canys gan wneuthum drugaredd i ti er mwyn Jonathan dy dad, a mi a ad-roddaf i ti holl dir Saul dy dad; a thi a fwytei fara wrth fy mwrdd i yn wastadol. 2 Samuel 9:7

Byddwch yn ddewr, a chwaraewn yn ddynion dros ein pobl, a thros ddinasoedd ein Duw: a gwnaed yr ARGLWYDD yr hyn sydd dda yn ei olwg ef. 2 Samuel 10:12

A gorchmynnodd Absalom i'w weision, gan ddywedyd, Sylwch yn awr pan fyddo calon Amnon yn llawen gan win, a phan ddywedaf wrthych, Taro Amnon; yna lladdwch ef; nac ofnwch: onid wyf wedi gorchymyn i chwi? byddwch yn ddewr, a byddwch yn ddewr. 2 Samuel 13:28

A llefarodd Dafydd wrth yr ARGLWYDD eiriau'r gân hon yn y dydd y gwaredodd yr ARGLWYDD ef o law ei holl elynion, ac o law Saul: Ac efe a ddywedodd, Yr ARGLWYDD yw fy nghraig, a'm caer, a'm gwaredwr; Duw fy nghraig; ynddo ef y byddaf yn ymddiried: efe yw fy nharian, a chorn fy iachawdwriaeth, fy nghŵr uchel, a'm lloches, fy achubwr; ti a'm gwaredi rhag trais. Galwaf ar yr ARGLWYDD, yr hwn sydd deilwng o'i glod: felly y'm gwaredir rhag fy ngelynion. Pan amgylchynodd tonnau angau fi, fe'm gwnaeth yn ofnus gan lifogydd dynion annuwiol; amgylchynodd gofidiau uffern fi; rhagflaenodd maglau angau fi: Yn fy nghyfyngder gelwais ar yr ARGLWYDD, a gwaeddais ar fy Nuw: ac efe a glywodd fy llais o'i deml, a'm gwaedd a ddaeth i'w glustiau ef. 2 Samuel 22:1-7

Dywedodd Duw Israel, llefarodd Craig Israel wrthyf, Rhaid i'r hwn sy'n teyrnasu dros ddynion fod yn gyfiawn, yn teyrnasu yn ofn Duw. 2 Samuel 23:3

Fel y byddant yn dy ofni di holl ddyddiau eu byw yn y tir a roddaist i'n tadau. Gwrando di yn y nefoedd lle'r wyt yn byw, a gwna yn ôl yr hyn oll y mae'r dieithryn yn galw arnat ti amdano: fel y byddo holl bobl y ddaear yn adnabod dy enw, i'th ofni di, fel y mae dy bobl Israel; ac y byddant yn gwybod mai dy enw di sydd wedi'i alw ar y tŷ hwn, yr hwn a adeiledais i. 1 Brenhinoedd 8:40,43

A dywedodd Elias wrthi, Nac ofna; dos a gwna fel y dywedaist: ond gwna i mi ohoni gacen fach yn gyntaf, a thyrg hi ataf fi, ac wedi hynny gwna i ti ac i'th fab. 1 Brenhinoedd 17:3

A dywedodd angel yr ARGLWYDD wrth Elias, Dos i lawr gydag ef: nac ofna rhagddo. Ac efe a gyfododd, ac a aeth i lawr gydag ef at y brenin. 2 Brenhinoedd 1:15

Ac efe a atebodd, Nac ofnwch: canys mwy yw'r rhai sydd gyda ni na'r rhai sydd gyda hwynt. 2 Brenhinoedd 6:16

Ond yr oeddent yn ofnus iawn, ac yn dweud, Wele, ni safodd dau frenin o'i flaen ef: sut y safwn ni felly? 2 Brenhinoedd 10:4

Yna daeth un o'r offeiriaid a gludwyd o Samaria, ac a drigodd ym Methel, ac a'u dysgodd sut y dylent ofni'r ARGLWYDD. Gyda'r hwn yr oedd yr ARGLWYDD wedi gwneud cyfamod, ac a'u gorchmynnodd, gan ddywedyd, Nac ofnwch dduwiau eraill, ac nac ymgrymwch iddynt, na'u gwasanaethu, nac aberthu iddynt: Ond yr ARGLWYDD, yr hwn a'ch dug i fyny o wlad yr Aifft â nerth mawr a braich estynedig, ef a ofnwch, ac ef a addolwch, ac iddo ef a aberthu. A'r deddfau, a'r gorchmynion, a'r gyfraith, a'r gorchymyn, a ysgrifennodd efe i chwi, cadwch lygad ar eu gwneuthur am byth; ac nac ofnwch dduwiau eraill. A'r cyfamod a wneuthum â chwi nac anghofiwch, ac nac ofnwch dduwiau eraill. Ond yr ARGLWYDD eich Duw a ofnwch; ac efe a'ch gwaredo o law eich holl elynion. 2 Brenhinoedd 17:28,35-39

A dywedodd Eseia wrthynt, Fel hyn y dywedwch wrth eich meistr, Fel hyn y dywed yr ARGLWYDD, Nac ofna'r geiriau a glywaist, y rhai y'm cablodd gweision brenin Asyria â hwy. Wele, anfonaf chwyth arno ef, a chlyw efe si, ac a ddychwel i'w wlad ei hun; a mi a'i gwnaf efe a syrthied trwy'r cleddyf yn ei wlad ei hun. 2 Brenhinoedd 19:6-7

A thyngodd Gedaleia wrthynt, ac wrth eu dynion, a dywedodd wrthynt, Nac ofnwch fod yn weision i'r Caldeaid: trigwch yn y wlad, a gwasanaethwch frenin Babilon; a bydd yn dda i chwi. 2 Brenhinoedd 25:24

Ac aeth clod Dafydd allan i bob gwlad; a'r ARGLWYDD a ddug ei ofn ef ar yr holl genhedloedd. 1 Cronicl 14:17

Ofnwch o'i flaen ef, yr holl ddaear: bydd y byd hefyd yn sefydlog, fel na symudir ef. 1 Cronicl 16:30

Byddwch yn ddewr, a gadewch inni ymddwyn yn ddewr dros ein pobl, a thros ddinasoedd ein Duw: a gwnaed yr ARGLWYDD yr hyn sydd dda yn ei olwg ef. 1 Cronicl 19:13

Yna y ffynni, os gofali gyflawni'r deddfau a'r barnedigaethau a orchmynnodd yr ARGLWYDD i Moses ynghylch Israel: bydd yn gryf, a dewr; nac ofna, ac na ddychryna. 1 Cronicl 22:13

A dywedodd Dafydd wrth Solomon ei fab, Bydd yn gryf a dewr, a gwna hynny: nac ofna, ac na ddychryna: canys yr ARGLWYDD Dduw, sef fy Nuw i, fydd gyda thi; ni'th siomi, ac ni'th wrthoda, nes i ti orffen holl waith gwasanaeth tŷ'r ARGLWYDD. 1 Cronicl 28:20

Fel y byddont yn dy ofni di, i rodio yn dy ffyrdd, cyhyd ag y byddant yn byw yn y tir a roddaist i'n tadau. Yna clyw di o'r nefoedd, sef o fangre dy breswylfa, a gwna yn ôl yr hyn oll y mae'r dieithryn yn galw arnat ti amdano; fel y byddo holl bobl y ddaear yn adnabod dy enw, ac yn dy ofni, fel y mae dy bobl Israel, ac yn gwybod mai dy enw di sydd ar y tŷ hwn a adeiledais i. 2 Cronicl 6:31,33

A thrawsant yr holl ddinasoedd o amgylch Gerar; oherwydd daeth ofn yr ARGLWYDD arnynt: ac ysbeiliasant yr holl ddinasoedd; oherwydd yr oedd ysbail fawr iawn ynddynt. 2 Cronicl 14:14

A phan glywodd Asa y geiriau hyn, a phroffwydoliaeth Oded y proffwyd, efe a gymerodd ddewrder, ac a fwriodd ymaith yr eilunod ffiaidd o holl wlad Jwda a Benjamin, ac o'r dinasoedd a gymerasai efe o fynydd Effraim, ac a adnewyddodd allor yr ARGLWYDD, yr hon oedd o flaen porth yr ARGLWYDD. 2 Cronicl 15:8

A syrthiodd ofn yr ARGLWYDD ar holl deyrnasoedd y gwledydd oedd o amgylch Jwda, fel na wnaethant ryfel yn erbyn Jehosaffat. 2 Cronicl 17:10

Felly yn awr bydded ofn yr ARGLWYDD arnoch; gofalwch a gwnewch hynny: oherwydd nid oes anwiredd gyda'r ARGLWYDD ein Duw, na pharch at berson, na chymryd rhoddion. Ac efe a'u gorchmynnodd, gan ddywedyd, Fel hyn y gwnewch yn ofn yr ARGLWYDD, yn ffyddlon, ac â chalon berffaith. Ac wele, Amareia yr offeiriad pennaf sydd arnoch ym mhob mater yr ARGLWYDD; a Sebadeia mab Ismael, llywodraethwr tŷ Jwda, ym mhob mater y brenin: a'r Lefiaid fydd swyddogion o'ch blaen. Byddwch yn ddewr, a'r ARGLWYDD fydd gyda'r rhai da. 2 Cronicl 19:7,9,11

A dywedodd, Gwrandewch, holl Jwda, a thrigolion Jerwsalem, a thithau'r brenin Jehosaffat, Fel hyn y dywed yr ARGLWYDD wrthych, Nac ofnwch nac nac arswydwch rhag y dyrfa fawr hon; oherwydd nid eiddoch chi yw'r frwydr, ond eiddo Duw. 2 Cronicl 20:15

Ni fydd rhaid i chwi ymladd yn y frwydr hon: ymsefydlwch, sefwch yn llonydd, a gwelwch iachawdwriaeth yr ARGLWYDD gyda chwi, Jwda a Jerwsalem: nac ofnwch, ac na ddychrynwch; ewch allan yfory yn eu herbyn: canys yr ARGLWYDD fydd gyda chwi. Ac yr oedd ofn Duw ar holl deyrnasoedd y gwledydd hynny, pan glywsant fod yr ARGLWYDD wedi ymladd yn erbyn gelynion Israel. 2 Cronicl 20:17,29

Byddwch yn gryf a dewr, nac ofnwch nac ofnwch rhag brenin Asyria, nac rhag yr holl dyrfa sydd gydag ef: canys y mae mwy gyda ni nag gydag ef: 2 Cronicl 32:7

Cyfod; oherwydd y mae'r mater hwn yn perthyn i ti: byddwn ninnau hefyd gyda thi: bydd yn ddewr, a gwna hynny. Esra 10:4

O Arglwydd, yr wyf yn atolwg i ti, bydded dy glust yn awr yn gwrando ar weddi dy was, ac ar weddi dy weision, y rhai sy'n dymuno ofni dy enw: a llwydda, atolwg, dy was heddiw, a dyro iddo drugaredd yng ngolwg y gŵr hwn. Oherwydd fi oedd cwpwlwr y brenin. Nehemeia 1:11

Ac edrychais, a chodais, a dywedais wrth y pendefigion, ac wrth y llywodraethwyr, ac wrth weddill y bobl, Nac ofnwch rhagddynt: cofiwch yr Arglwydd, yr hwn sydd fawr ac ofnadwy, ac ymladdwch dros eich brodyr, eich meibion, a'ch merched, eich gwragedd, a'ch tai. Nehemeia 4:14

Hefyd dywedais, Nid da yw eich bod yn gwneud: oni ddylech rodio yn ofn ein Duw oherwydd gwaradwydd y cenhedloedd, ein gelynion? Nehemeia 5:9

Ac ym mhob talaith, ac ym mhob dinas, lle bynnag y daeth gorchymyn y brenin a'i orchymyn, cafodd yr Iddewon lawenydd a gorfoledd, gwledd a diwrnod da. A daeth llawer o bobl y wlad yn Iddewon; oherwydd syrthiodd ofn yr Iddewon arnynt. Esther 8:17

Ymgasglodd yr Iddewon ynghyd yn eu dinasoedd trwy holl daleithiau'r brenin Ahasferus, i estyn llaw ar y rhai a geisiodd eu niwed: ac ni allai neb eu gwrthsefyll; canys syrthiodd eu hofn ar yr holl bobl. A chynorthwyodd holl lywodraethwyr y taleithiau, a'r rhaglawiaid, a'r dirprwyon, a swyddogion y brenin, yr Iddewon; oherwydd syrthiodd ofn Mordecai arnynt. Esther 9:2-3

Barddoniaeth

Ac wrth ddyn y dywedodd efe, Wele, ofn yr Arglwydd yw doethineb; a throi oddi wrth ddrwg yw deall. Job 28:28

Felly y mae dynion yn ei ofni ef: nid yw'n parchu neb sydd ddoeth o galon. Job 37:24

Y mae'n gwawdio ofn, ac nid yw'n dychryn; ac nid yw'n troi yn ôl rhag y cleddyf. Job 39:22

Ar y ddaear nid oes ei debyg, yr hwn a wnaed heb ofn. Job 41:33

Gwasanaethwch yr ARGLWYDD ag ofn, a llawenhewch ag ofn. Salm 2:11

Ni fyddaf yn ofni deng mil o bobl, y rhai a osodasant eu hunain yn fy erbyn o amgylch. Cyfod, O ARGLWYDD; achub fi, O fy Nuw: canys ti a darodd fy holl elynion ar asgwrn y boch; a dorraist ddannedd yr annuwiol. Salm 3:6-7

Ond mi a ddeuaf i'th dŷ yn lluosogrwydd dy drugaredd: ac yn dy ofn yr ymgrymaf tua'th deml sanctaidd. Salm 5:7

ARGLWYDD, dychryna hwynt: fel y gwybyddo'r cenhedloedd nad ydynt ond dynion. Sela. Salm 9:20

Yno yr oeddent mewn ofn mawr: oherwydd y mae Duw yng nghenhedlaeth y cyfiawn. Salm 14:5

Yn ei olwg y mae dyn ffiaidd yn cael ei ddirmygu; ond y mae'n anrhydeddu'r rhai sy'n ofni'r ARGLWYDD. Yr hwn sy'n tyngu i'w niwed ei hun, ac nad yw'n newid. Salm 15:4

Ofn yr ARGLWYDD sydd lân, yn para am byth: gwir a chyfiawn yw barnedigaethau'r ARGLWYDD i gyd. Salm 19:9

Y rhai sy'n ofni'r ARGLWYDD, molwch ef; holl had Jacob, gogoneddwch ef; ac ofnwch ef, holl had Israel. Oddi wrthyt ti y daw fy mawl yn y gynulleidfa fawr: talaf fy addunedau gerbron y rhai sy'n ei ofni. Salm 22:23,25

Ie, er i mi gerdded trwy ddyffryn cysgod angau, ni fyddaf yn ofni drwg: oherwydd yr wyt ti gyda mi; dy wialen a'th ffon y maent yn fy nghysuro. Salm 23:4

Cyfrinach yr ARGLWYDD sydd gyda'r rhai sy'n ei ofni; ac fe ddangos iddo ei gyfamod. Salm 25:14

(Salm Dafydd.) Yr ARGLWYDD yw fy ngoleuni a'm hiachawdwriaeth; rhag pwy yr ofnaf? Yr ARGLWYDD yw nerth fy mywyd; rhag pwy yr ofnaf? Pe bai llu yn gwersyllu yn fy erbyn, ni fydd fy nghalon yn ofni: pe bai rhyfel yn codi yn fy erbyn, yn hyn y byddaf yn hyderus. Disgwyliwch wrth yr ARGLWYDD: bydd ddewr, a bydd efe yn cryfhau eich calon: disgwyl, meddaf, wrth yr ARGLWYDD. Salm 27:1,3,14

Mor fawr yw dy ddaioni, yr hwn a gedwaist i'r rhai sy'n dy ofni; yr hwn a wnaethost i'r rhai sy'n ymddiried ynot ti o flaen meibion dynion! Byddwch yn ddewr, a bydd yn cryfhau eich calon, chwi oll sy'n gobeithio yn yr ARGLWYDD. Salm 31:19,24

Ofned yr ARGLWYDD yr holl ddaear: parched holl drigolion y byd rhagddo. Wele, y mae llygad yr ARGLWYDD ar y rhai sy'n ei ofni, ar y rhai sy'n gobeithio yn ei drugaredd; Salm 33:8,18

Gwersylla angel yr ARGLWYDD o amgylch y rhai sy'n ei ofni, ac y mae'n eu gwaredu. Ofnwch yr ARGLWYDD, ei saint ef: oherwydd nid oes eisiau ar y rhai sy'n ei ofni. Dewch, blant, gwrandewch arnaf: dysgaf i chwi ofn yr ARGLWYDD. Salm 34:7,9,11

Duw yw ein lloches a'n nerth, cymorth parod iawn mewn cyfyngder. Am hynny ni fyddwn yn ofni, er symud y ddaear, a phe bai'r mynyddoedd yn cael eu cario i ganol y môr; Er i'w dyfroedd ruo a chynhyrfu, er i'r mynyddoedd grynu gan ei chwydd. Selah. Salm 46:1-3

Nac ofna pan fydd rhywun yn cyfoethog, pan fydd gogoniant ei dŷ yn cynyddu; oherwydd pan fydd farw ni fydd yn dwyn dim i ffwrdd: ni ddisgyn ei ogoniant ar ei ôl. Salm 49:16-17

Pan fyddaf yn ofni, byddaf yn ymddiried ynot ti. Yn Nuw y canmolaf ei air, yn Nuw yr wyf wedi rhoi fy ymddiried; ni fyddaf yn ofni'r hyn a all cnawd ei wneud i mi. Yn Nuw yr wyf wedi rhoi fy ymddiried: ni fyddaf yn ofni'r hyn a all dyn ei wneud i mi. Salm 56:3-4,11

Rhoddaist faner i'r rhai sy'n dy ofni, i'w harddangos oherwydd y gwirionedd. Selah. Salm 60:4

Clyw fy llais, O Dduw, yn fy ngweddi: cadw fy mywyd rhag ofn y gelyn. A bydd pob dyn yn ofni, ac yn cyhoeddi gwaith Duw; oherwydd byddant yn ystyried yn ddoeth ei weithred ef. Salm 64:1,9

Dewch a gwrandewch, chwi oll sy'n ofni Duw, a byddaf yn mynegi'r hyn a wnaeth efe i'm henaid. Salm 66:16

Bydded Duw yn ein bendithio; a bydded holl gyrrau'r ddaear yn ei ofni. Salm 67:7
Byddant yn dy ofni cyhyd ag y bydd yr haul a'r lleuad, trwy'r holl genhedlaethau. Salm 72:5

Yn sicr mae ei iachawdwriaeth yn agos at y rhai sy'n ei ofni; fel y byddo gogoniant yn trigo yn ein tir. Salm 85:9

Dysg i mi dy ffordd, O ARGLWYDD; mi a gerddaf yn dy wirionedd: uno fy nghalon i ofni dy enw. Salm 86:11

Pwy a ŵyr nerth dy ddicter? Yn ôl dy ofn, felly y mae dy lid. Salm 90:11

Yn sicr fe'th achuba o fagl yr heliwr, ac o bla drwg. Fe'th orchudd â'i blu, a than ei adenydd y byddi'n ymddiried: ei wirionedd fydd dy darian a'th fwcl. Ni fyddi'n ofni rhag braw'r nos; nac rhag y saeth sy'n hedfan yn y dydd; nac rhag y pla sy'n rhodio yn y tywyllwch; nac rhag y dinistr sy'n difetha ganol dydd. Salm 91:3-6

O addolwch yr ARGLWYDD ym mhrydferthwch sancteiddrwydd: ofnwch o'i flaen, yr holl ddaear. Salm 96:9

Felly bydd y cenhedloedd yn ofni enw'r ARGLWYDD, a holl frenhinoedd y ddaear dy ogoniant. Salm 102:15

Oherwydd fel y mae'r nefoedd yn uchel uwchben y ddaear, felly y mae ei drugaredd ef tuag at y rhai sy'n ei ofni. Fel y mae tad yn tosturio wrth ei blant, felly y mae'r ARGLWYDD yn tosturio wrth y rhai sy'n ei ofni. Ond mae trugaredd yr ARGLWYDD o dragwyddoldeb hyd dragwyddoldeb ar y rhai sy'n ei ofni, a'i gyfiawnder i blant ei blant; Salm 103:11,13,17

Llawen oedd yr Aifft pan ymadawsant: oherwydd syrthiodd eu hofn arnynt. Salm 105:38

Rhoddodd fwyd i'r rhai sy'n ei ofni: bydd yn cofio ei gyfamod yn dragywydd. Ofn yr ARGLWYDD yw dechrau doethineb: mae gan bawb sy'n gwneud ei orchmynion ddealltwriaeth dda: mae ei glod yn parhau am byth. Salm 111:5,10

Ni fydd yn ofni newyddion drwg: mae ei galon yn sefydlog, gan ymddiried yn yr ARGLWYDD. Mae ei galon yn gadarn, ni fydd yn ofni, nes iddo weld ei ddymuniad ar ei elynion. Salm 112:7-8

Y rhai sy'n ofni'r ARGLWYDD, ymddiriedwch yn yr ARGLWYDD: efe yw eu cymorth a'u tarian. Bendithia'r rhai sy'n ofni'r ARGLWYDD, bach a mawr. Salm 115:11,13

Dyweded y rhai sy'n ofni'r ARGLWYDD yn awr, fod ei drugaredd yn parhau am byth. Mae'r ARGLWYDD ar fy ochr i; nid ofnaf: beth a all dyn ei wneud i mi? Salm 118:4,6

Cadarnha dy air i'th was, sy'n ymroddedig i'th ofn. Tro ymaith fy ngwarth yr wyf yn ei ofni: oherwydd da yw dy farnau. Cymar ydwyf i'r rhai oll sy'n dy ofni, ac i'r rhai sy'n cadw dy orchmynion. Bydd y rhai sy'n dy ofni yn llawen pan welant fi; oherwydd i mi obeithio yn dy air. Bydded i'r rhai sy'n dy ofni droi ataf fi, a'r rhai sy'n adnabod dy dystiolaethau. Mae fy nghnawd yn crynu rhag dy ofn; ac yr wyf yn ofni dy farnau. Salm 119:38,39,63,74,79,120

Bendithiwch yr ARGLWYDD, tŷ Lefi: y rhai sy'n ofni'r ARGLWYDD, bendithiwch yr ARGLWYDD. Salm 135:20

Bydd yn cyflawni dymuniad y rhai sy'n ei ofni: bydd yn clywed eu cri, ac yn eu hachub. Salm 145:19

Y mae'r ARGLWYDD yn ymhyfrydu yn y rhai sy'n ei ofni, yn y rhai sy'n gobeithio yn ei drugaredd. Salm 147:11

Ond pwy bynnag a wrandawo arnaf a drig yn ddiogel, a bydd yn dawel rhag ofn drwg. Diarhebion 1:33

Yna y cei ddeall ofn yr ARGLWYDD, a chei wybodaeth Duw. Diarhebion 2:5

Na fydd ddoeth yn dy olwg dy hun: ofna'r ARGLWYDD, a chilia oddi wrth ddrwg. Pan orweddi, ni fyddi'n ofni: ie, gorweddi, a bydd dy gwsg yn felys. Na fydd ofn rhag ofn disymwth, na rhag dinistr y drygionus, pan ddaw. Diarhebion 3:7,24-25

Ofn yr ARGLWYDD yw casáu drwg: balchder, a thrahausder, a ffordd ddrwg, a genau twyllodrus, yr wyf yn eu casáu. Diarhebion 8:13

Ofn yr ARGLWYDD yw dechrau doethineb: a gwybodaeth y sanctaidd yw deall. Diarhebion 9:10

Ofn yr ARGLWYDD sy'n estyn dyddiau: ond blynyddoedd y drygionus a fyrheir. Diarhebion 10:27

Yn ofn yr ARGLWYDD y mae hyder cadarn: a bydd i'w blant loches. Ofn yr ARGLWYDD yw ffynnon fywyd, i osgoi maglau angau. Diarhebion 14:26-27

Gwell yw ychydig gydag ofn yr ARGLWYDD na thrysor mawr a thrafferth gydag ef. Ofn yr ARGLWYDD yw cyfarwyddyd doethineb; a chyn anrhydedd daw gostyngeiddrwydd. Diarhebion 15:16,33

Trwy drugaredd a gwirionedd y purir anwiredd: a thrwy ofn yr ARGLWYDD y cilia pobl oddi wrth ddrwg. Diarhebion 16:6

Ofn yr ARGLWYDD sy'n arwain at fywyd: a'r hwn sydd ganddo ef a drig yn fodlon; ni chaiff ei ymweld â drwg. Diarhebion 19:23

Trwy ostyngeiddrwydd ac ofn yr ARGLWYDD y mae cyfoeth, ac anrhydedd, a bywyd. Diarhebion 22:4

Na fydded i'th galon genfigennu wrth bechaduriaid: ond bydd yn ofn yr ARGLWYDD drwy'r dydd. Diarhebion 23:17

Fy mab, ofna'r ARGLWYDD a'r brenin: ac nac ymyrra â'r rhai sy'n dueddol o newid eu meddwl: Diarhebion 24:21

Mae'r drygionus yn ffoi pan nad oes neb yn eu herlid: ond mae'r cyfiawn mor ddewr â llew. Diarhebion 28:1

Y mae ofn dyn yn dod â magl: ond y sawl sy'n rhoi ei ymddiriedaeth yn yr ARGLWYDD a fydd ddiogel. Diarhebion 29:25

Nid yw hi'n ofni'r eira dros ei theulu: oherwydd mae ei holl deulu wedi'u gwisgo ag ysgarlad. Diarhebion 31:21

Mi wn, beth bynnag a wna Duw, y bydd yn dragwyddol: ni ellir ychwanegu dim ato, na thynnu dim oddi wrtho: a Duw sy'n ei wneud, fel y dylai dynion ofni o'i flaen. Pregethwr 3:14

Oherwydd mewn llu o freuddwydion a llawer o eiriau y mae hefyd amryw o wagedd: ond ofna di Dduw. Pregethwr 5:7

Pwy sydd fel y doeth? a phwy a ŵyr ddehongliad peth? Doethineb dyn a wna i'w wyneb ddisgleirio, a newidir hyder ei wyneb. Er i bechadur wneuthur drwg ganwaith, ac estyn ei ddyddiau, eto mi wn yn sicr y bydd yn dda i'r rhai sy'n ofni Duw, y rhai sy'n ofni o'i flaen ef. Pregethwr 8:1,12

Gadewch inni glywed casgliad yr holl beth: Ofna Dduw, a chadwa ei orchmynion: oherwydd dyma holl ddyletswydd dyn. Pregethwr 12:13

Proffwydi

Dos i'r graig, a chuddia yn y llwch, rhag ofn yr ARGLWYDD, a rhag gogoniant ei fawredd ef. A byddant yn mynd i dyllau'r creigiau, ac i ogofeydd y ddaear, rhag ofn yr ARGLWYDD, a rhag gogoniant ei fawredd ef, pan gyfodo i ysgwyd y ddaear yn ofnadwy. I fynd i holltau'r creigiau, ac i bennau'r creigiau garpiog, rhag ofn yr ARGLWYDD, a rhag gogoniant ei fawredd ef, pan gyfodo i ysgwyd y ddaear yn ofnadwy. Eseia 2:10,19,21

Cymerwch gyngor ynghyd, a bydd yn ofer; dywedwch y gair, ac ni saif: oherwydd y mae Duw gyda ni. Oherwydd fel hyn y llefarodd yr ARGLWYDD wrthyf â llaw gref, a'm cyfarwyddo na ddylwn gerdded yn ffordd y bobl hyn, gan ddweud, Na ddywedwch, Cynghrair, wrth yr holl rai y dywed y bobl hyn wrthynt, Cynghrair; nac ofnwch eu hofn, ac nac ofnwch. Sancteiddiwch ARGLWYDD y lluoedd ei hun; a bydded ef yn ofn i chwi, a bydded ef yn ddychryn i chwi. Eseia 8:10-13

Am hynny fel hyn y dywed yr Arglwydd DDUW y lluoedd, O fy mhobl sy'n trigo yn Seion, nac ofnwch yr Asyriad: efe a'th daro â gwialen, ac a gyfyd ei ffon yn dy erbyn, yn ôl dull yr Aifft. Oherwydd eto ychydig iawn o amser, a bydd y llid yn peidio, a'm digofaint yn eu dinistr. Eseia 10:24-25

A bydd ysbryd yr ARGLWYDD yn gorffwys arno, ysbryd doethineb a dealltwriaeth, ysbryd cyngor a nerth, ysbryd gwybodaeth ac ofn yr ARGLWYDD; a bydd yn ei wneud yn ddeallus yn ofn yr ARGLWYDD; ac ni fydd yn barnu ar ôl golwg ei lygaid, ac ni fydd yn ceryddu ar ôl clywed ei glustiau. Eseia 11:2-3

Wele, Duw yw fy iachawdwriaeth; byddaf yn ymddiried, ac nid ofnaf: oherwydd yr ARGLWYDD DUW yw fy nerth a'm cân; efe hefyd a ddaeth yn iachawdwriaeth i mi. Eseia 12:2

O ARGLWYDD, ti yw fy Nuw; fe'th ddyrchafaf, fe'th glodforaf dy enw; oherwydd gwnaethost bethau rhyfeddol; ffyddlondeb a gwirionedd yw dy gyngor gynt. Oherwydd gwnaethost ddinas yn bentwr; dinas amddiffynedig yn adfail: palas dieithriaid i fod yn ddinas; ni chaiff ei adeiladu byth. Am hynny y bydd y bobl gryf yn dy ogoneddu, dinas y cenhedloedd ofnadwy yn dy ofni. Eseia 25:1-3

Ond pan welo ei blant, gwaith fy nwylo, yn ei ganol, byddant yn sancteiddio fy enw, ac yn sancteiddio Sanct Jacob, ac yn ofni Duw Israel. Eseia 29:23

Oherwydd fel hyn y llefarodd yr ARGLWYDD wrthyf, Fel y rhuo llew a llew ifanc ar ei ysglyfaeth, pan alwr llu o fugeiliaid yn ei erbyn, ni fydd yn ofni eu llais, ac ni fydd yn ymostwng o'u sŵn: felly y daw ARGLWYDD y lluoedd i lawr i ymladd dros fynydd Seion, a thros ei fryn. Eseia 31:4

A doethineb a gwybodaeth fydd sefydlogrwydd dy amseroedd, a nerth iachawdwriaeth: ofn yr ARGLWYDD yw ei drysor ef. Eseia 33:6

Dywedwch wrth y rhai sydd o galon ofnus, Byddwch yn gryf, nac ofnwch: wele, daw eich Duw â dial, sef Duw â thâl; efe a ddaw ac a'ch achub. Eseia 35:4

A dywedodd Eseia wrthynt, Fel hyn y dywedwch wrth eich meistr, Fel hyn y dywed yr ARGLWYDD, Nac ofna'r geiriau a glywaist, y rhai y'm cablodd gweision brenin Asyria. Wele, anfonaf chwyth arno ef, a chlyw efe si, ac a ddychwel i'w wlad ei hun; a mi a'i gwnaf efe a syrthied trwy'r cleddyf yn ei wlad ei hun. Eseia 37:6-7

O Seion, sy'n dwyn newyddion da, ewch i fyny i'r mynydd uchel; O Jerwsalem, sy'n dwyn newyddion da, codwch dy lais â nerth; codwch ef, nac ofna; dywed wrth ddinasoedd Jwda, 'Gweler eich Duw!' Eseia 40:9

Cynorthwyasant bob un ei gymydog; a dywedodd pob un wrth ei frawd, Bydd yn ddewr. Nac ofna; oherwydd yr wyf fi gyda thi: na ddychryna; oherwydd myfi yw dy Dduw: mi a'th nerthaf; ie, mi a'th gynorthwyof; ie, mi a'th gynnalaf â deheulaw fy nghyfiawnder. Oherwydd myfi, yr ARGLWYDD dy Dduw, a ddaliaf dy ddeheulaw, gan ddywedyd wrthyt, Nac ofna; mi a'th gynorthwyof. Nac ofna, ti bryf Jacob, a chwi wŷr Israel; mi a'th gynorthwyof, medd yr ARGLWYDD, a'th waredwr, Sanct Israel. Eseia 41:6,10,13-14

Ond yn awr fel hyn y dywed yr ARGLWYDD, yr hwn a'th greodd di, O Jacob, a'r hwn a'th luniodd di, O Israel, Nac ofna: canys gwaredais di, gelwais arnat wrth dy enw; eiddof fi wyt ti. Nac ofna: canys yr wyf fi gyda thi: dygaf dy had o'r dwyrain, a'th gasglaf o'r gorllewin; Eseia 43:1,5

Fel hyn y dywed yr ARGLWYDD, yr hwn a'th wnaeth, ac a'th luniodd o'r groth, yr hwn a'th gynorthwyodd; Nac ofna, Jacob, fy ngwas; a thithau, Jesurun, yr hwn a ddewisais. Nac ofna, ac nac ofna: oni ddywedais wrthyt o'r amser hwnnw, ac oni fynegais ef? Chwi yw fy nhystion. A oes Duw heblaw fi? ie, nid oes Duw; nid wyf yn adnabod neb. Eseia 44:2,8

Gwrandewch arnaf fi, chwi sy'n adnabod cyfiawnder, y bobl y mae fy nghyfraith yn eich calon; nac ofnwch warth dynion, ac na ddychrynwch eu gwaradwydd. Oherwydd bydd y gwyfyn yn eu bwyta fel dilledyn, a'r pryf yn eu bwyta fel gwlân: ond bydd fy nghyfiawnder yn parhau am byth, a'm hiachawdwriaeth o genhedlaeth i genhedlaeth. Eseia 51:7-8

Myfi, sef myfi, yw'r hwn sy'n eich cysuro: pwy wyt ti, fel y byddit yn ofni dyn a fydd marw, a mab dyn a wneir fel glaswellt; Eseia 51:12

Nac ofna; oherwydd ni fydd cywilydd arnat: ac na fydd gwaradwydd arnat; oherwydd ni fydd cywilydd arnat: oherwydd anghofi di gywilydd dy ieuenctid, ac ni chofi di warth dy weddwdod mwyach. Mewn cyfiawnder y'th sefydlir: byddi ymhell oddi wrth orthrwm; oherwydd ni fyddi'n ofni: ac oddi wrth derfysgu; oherwydd ni ddaw'n agos atat. Eseia 54:4,14

A rhag pwy yr wyt ti wedi dy ofni neu wedi dy ofni, fel iti ddweud celwydd, a pheidio â'm cofio, na'i roi ar dy galon? Onid wyf fi wedi bod yn dawel ers talwm, ac nad wyt ti'n fy ofni? Eseia 57:11

Felly y byddant yn ofni enw'r ARGLWYDD o'r gorllewin, a'i ogoniant o godiad yr haul. Pan ddaw'r gelyn fel llifogydd, bydd Ysbryd yr ARGLWYDD yn codi baner yn ei erbyn. Eseia 59:19

Nac ofna rhag eu hwynebau: canys yr wyf fi gyda thi i'th achub, medd yr ARGLWYDD. Jeremeia 1:8

Maent yn unionsyth fel y palmwydden, ond nid ydynt yn llefaru: rhaid eu cario, oherwydd ni allant fynd. Nac ofna rhagddynt; oherwydd ni allant wneud drwg, ac nid oes ganddynt chwaith wneud daioni. Pwy na fyddai'n dy ofni di, O Frenin y cenhedloedd? oherwydd i ti y mae'n perthyn: oherwydd ymhlith holl ddoethion y cenhedloedd, ac yn eu holl deyrnasoedd, nid oes neb tebyg i ti. Jeremeia 10:5,7

A mi a osodaf fugeiliaid arnynt, a'u porthiant: ac ni fyddant yn ofni mwyach, ac ni ddychrynir, ac ni fyddant yn eisiau, medd yr ARGLWYDD. Jeremeia 23:4

Am hynny nac ofna, fy ngwas Jacob, medd yr ARGLWYDD; ac na ddychryna, Israel: canys wele, mi a'th achubaf o bell, a'th had o wlad eu caethiwed; a Jacob a ddychwel, ac a fydd mewn gorffwys, ac a fydd dawel, ac ni fydd neb yn ei ddychryn. Jeremeia 30:10

A rhoddaf iddynt un galon, ac un ffordd, fel y'm hofnant am byth, er lles iddynt hwy, a'u plant ar eu hôl: A gwnaf gyfamod tragwyddol â hwynt, na throaf oddi wrthynt, i wneuthur lles iddynt; ond rhoddaf fy ofn yn eu calonnau, fel na giliasant oddi wrthyf. Jeremeia 32:39-40

Ond mi a'th waredaf yn y dydd hwnnw, medd yr ARGLWYDD: ac ni'th roddir yn llaw'r dynion yr wyt yn ofni rhagddynt. Jeremeia 39:17

Nac ofnwch frenin Babilon, yr hwn yr ydych yn ei ofni; nac ofnwch ef, medd yr ARGLWYDD: canys yr wyf fi gyda chwi i'ch achub, ac i'ch gwaredu o'i law ef. Jeremeia 42:11

Ond paid ag ofni, fy ngwas Jacob, a phaid â dychryn, Israel: oherwydd wele, mi a'th achubaf o bell, a'th had o wlad eu caethiwed; a Jacob a ddychwel, ac a fydd mewn gorffwys a thawelwch, ac ni fydd neb yn ei ddychryn. Nac ofna, fy ngwas Jacob, medd yr ARGLWYDD: canys yr wyf fi gyda thi; oherwydd mi a wnaf ddiwedd llwyr ar yr holl genhedloedd lle y'th yrrais: ond ni wnaf ddiwedd llwyr arnat ti, ond y'th geryddaf mewn mesur; eto ni'th adawaf yn gwbl ddigerydd. Jeremeia 46:27-28

A thithau, fab dyn, na fydd yn eu hofni, ac na fydd yn ofni eu geiriau, er bod drain a mieri gyda thi, a'th fod yn trigo ymhlith sgorpionau: na fydd yn ofni eu geiriau, ac na fydd yn dychryn wrth eu golwg, er eu bod yn dŷ gwrthryfelgar. Eseciel 2:6

Fel adamant yn galetach na fflint y gwneuthum dy dalcen: nac ofna hwynt, ac na ddychryna wrth eu golwg, er eu bod yn dŷ gwrthryfelgar. Eseciel 3:9

Fel hyn y dywed yr Arglwydd DDUW; Byddaf yn dinistrio'r eilunod hefyd, ac yn gwneud i'w delwau ddod i ben o Noff; ac ni fydd tywysog mwyach yng ngwlad yr Aifft: a byddaf yn rhoi ofn yng ngwlad yr Aifft. Eseciel 30:13

Ac ni fyddant mwyach yn ysglyfaeth i'r cenhedloedd, ac ni fydd bwystfil y tir yn eu difa; ond byddant yn byw'n ddiogel, ac ni fydd neb yn eu dychryn. Eseciel 34:28

Wedi hynny y byddant yn dwyn eu gwarth, a'u holl gamweddau trwyddynt y maent wedi camweddu yn fy erbyn, pan fyddant yn byw'n ddiogel yn eu tir, a neb yn eu dychryn. Eseciel 39:26

Yr wyf yn gorchymyn, fod ym mhob un o lywodraethau fy nheyrnas i ddynion grynu ac ofni o flaen Duw Daniel: oherwydd efe yw'r Duw byw, ac yn gadarn am byth, a'i frenhiniaeth ni ddinistrir, a'i lywodraeth a fydd hyd y diwedd. Daniel 6:26

Yna dywedodd wrthyf, Nac ofna, Daniel: oherwydd o'r dydd cyntaf y gosodaist dy galon i ddeall, ac i'th gosbi dy hun gerbron dy Dduw, clywyd dy eiriau, ac yr wyf fi wedi dod am dy eiriau. A dywedodd, O ŵr annwyl iawn, nac ofna: heddwch i ti, bydd yn gryf, ie, bydd yn gryf. A phan lefarodd wrthyf, cefais fy nghryfhau, a dywedais, Llefared fy arglwydd; oherwydd ti a'm cryfhaodd. Daniel 10:12,19

Wedi hynny y dychwel meibion Israel, ac y ceisiant yr ARGLWYDD eu Duw, a Dafydd eu brenin; ac y byddant yn ofni'r ARGLWYDD a'i ddaioni yn y dyddiau diwethaf. Hosea 3:5

Nac ofna, tir; bydd lawen a llawenycha: oherwydd bydd yr ARGLWYDD yn gwneud pethau mawrion. Nac ofnwch, anifeiliaid y maes: oherwydd mae porfeydd yr anialwch yn ffynnu, oherwydd mae'r goeden yn dwyn ei ffrwyth, y ffigysbren a'r winwydden yn rhoi eu nerth. Joel 2:21-22

A dywedodd wrthynt, Hebriad ydwyf fi; ac yr wyf yn ofni'r ARGLWYDD, Duw'r nefoedd, yr hwn a wnaeth y môr a'r tir sych. Jona 1:9

Ond eisteddant bob un dan ei winwydden a than ei ffigysbren; ac ni fydd neb yn eu dychryn: canys genau ARGLWYDD y lluoedd a'i llefarodd. Micha 4:4

Llyfant y llwch fel sarff, symudant allan o'u tyllau fel pryfed y ddaear: byddant yn ofni'r ARGLWYDD ein Duw, ac yn dy ddychryn o'th achos di. Micha 7:17

O ARGLWYDD, clywais dy leferydd, ac ofnais: O ARGLWYDD, adfywia dy waith yng nghanol y blynyddoedd, yng nghanol y blynyddoedd gwna'n hysbys; mewn digofaint cofia drugaredd. Habacu 3:2

Ni wna gweddill Israel anwiredd, ac ni ddywedant gelwydd; ac ni cheir tafod twyllodrus yn eu genau: canys byddant yn pori ac yn gorwedd, ac ni fydd neb yn eu dychryn. Yn y dydd hwnnw y dywedir wrth Jerwsalem, Nac ofna: ac wrth Seion, Na fydded dy ddwylo'n llaesu. Seffaneia 3:13,16

Yna ufuddhaodd Sorobabel mab Salathiel, a Josua mab Josedech yr archoffeiriad, gyda holl weddill y bobl, i lais yr ARGLWYDD eu Duw, ac i eiriau Haggai y proffwyd, fel yr anfonasai yr ARGLWYDD eu Duw ef, ac ofnodd y bobl gerbron yr ARGLWYDD. Haggai 1:12

Yn ôl y gair a gyfamodais â chwi pan ddaethoch allan o'r Aifft, felly y mae fy ysbryd yn aros yn eich plith: nac ofnwch. Haggai 2:5

A bydd, fel yr oeddech yn felltith ymhlith y cenhedloedd, tŷ Jwda, a thŷ Israel; felly y'ch achubaf, a byddwch yn fendith: nac ofnwch, ond bydded eich dwylo'n gryf. Felly eto y meddyliais yn y dyddiau hyn am wneud daioni i Jerwsalem ac i dŷ Jwda: nac ofnwch. Sechareia 8:13,15

Y mae mab yn anrhydeddu ei dad, a gwas ei feistr: os ydwyf fi yn dad, ble mae fy anrhydedd? ac os ydwyf fi yn feistr, ble mae fy ofn? medd ARGLWYDD y lluoedd wrthych, offeiriaid, sy'n dirmygu fy enw. A dywedwch, Sut y dirmygasom dy enw? Malachi 1:6

Fy nghyfamod ag ef oedd bywyd a heddwch; a rhoddais hwy iddo am yr ofn yr oedd yn fy ofni, ac yn dychryn o flaen fy enw. Malachi 2:5

Ond i chwi sy'n ofni fy enw y cyfyd Haul y cyfiawnder, gydag iachâd yn ei adenydd; a chwi a ânt allan, ac a dyfwch i fyny fel lloi o'r stabl. Malachi 4:2

Efengylau

Ond tra oedd efe yn meddwl am y pethau hyn, wele, ymddangosodd angel yr Arglwydd iddo mewn breuddwyd, gan ddywedyd, Joseff, mab Dafydd, nac ofna gymryd Mair dy wraig atat: canys yr hyn a genhedlwyd ynddi hi, o'r Ysbryd Glân y mae. Mathew 1:20

Ac meddai wrthynt, "Pam yr ydych yn ofnus, chwi o ychydig ffydd?" Yna cododd, ac a geryddodd y gwyntoedd a'r môr; a bu tawelwch mawr. Mathew 8:26

Nac ofnwch hwynt felly: oherwydd nid oes dim wedi'i guddio, na fydd yn cael ei ddatguddio; a dim wedi'i guddio, na fydd yn hysbys. Ac nac ofnwch y rhai sy'n lladd y corff, ond ni allant ladd yr enaid: ond yn hytrach ofnwch yr hwn sy'n abl i ddinistrio'r enaid a'r corff yn uffern. Nac ofnwch hwynt felly, mwy gwerthfawr ydych na llawer o adar y to. Mathew 10:26,28,31

Ac yn y bedwaredd wyliadwriaeth o'r nos aeth Iesu atynt, gan gerdded ar y môr. A phan welodd y disgyblion ef yn cerdded ar y môr, fe'u cynhyrfwyd, gan ddywedyd, Ysbryd yw; a gwaeddasant gan ofn. Ond yn y fan llef llefarodd Iesu wrthynt, gan ddywedyd, Byddwch yn galonog; myfi yw; peidiwch ag ofni. Mathew 14:25-27

Tra oedd efe eto yn llefaru, wele, cwmwl disglair a'u cysgododd hwynt: ac wele lais o'r cwmwl, yn dweud, "Hwn yw fy Mab annwyl, yn yr hwn yr wyf yn falch; gwrandewch arno." A phan glywodd y disgyblion hyn, syrthiasant ar eu hwynebau, ac a ofnasant yn fawr. A daeth Iesu, ac a'u cyffyrddodd â hwy, ac a ddywedodd, "Codwch, a pheidiwch ag ofni." Mathew 17:5-7

A'r angel a atebodd ac a ddywedodd wrth y gwragedd, Nac ofnwch: canys mi a wn eich bod yn ceisio Iesu, yr hwn a groeshoeliwyd. A hwy a aethant yn gyflym oddi wrth y bedd gydag ofn a llawenydd mawr; ac a redasant i fynegi gair i'w ddisgyblion. Yna y dywedodd Iesu wrthynt, Nac ofnwch: ewch, dywedwch wrth fy mrodyr am iddynt fynd i Galilea, ac yno y gwelant fi. Mathew 28:5,8,10

Ac efe a ddywedodd wrthynt, Pam yr ydych mor ofnus? Sut nad oes gennych ffydd? Marc 4:40

Tra oedd efe eto'n llefaru, daeth rhyw o dŷ arweinydd y synagog a dweud, "Mae dy ferch wedi marw: pam yr wyt ti'n poeni'r Athro mwyach?" Cyn gynted ag y clywodd Iesu'r gair a ddywedwyd, dywedodd wrth arweinydd y synagog, "Paid ag ofni, cred yn unig." Marc 5:35-36

Oherwydd gwelsant ef i gyd, ac a ddychrynasant. Ac yn y fan lle siaradodd â hwynt, ac a ddywedodd wrthynt, Byddwch yn galonog: myfi yw; peidiwch ag ofni. Marc 6:50

Daeth Joseff o Arimathaea, cynghorydd anrhydeddus, yr hwn hefyd a ddisgwyliai am deyrnas Dduw, ac a aeth i mewn yn hy at Pilat, ac a ddeisyfodd gorff Iesu. Marc 15:43

Ond dywedodd yr angel wrtho, Nac ofna, Sachareias: canys clywyd dy weddi; a bydd dy wraig Elisabeth yn esgor ar fab i ti, a thi a elwi ei enw ef Ioan. A dywedodd yr angel wrthi, Nac ofna, Mair: canys ti a gefaist ffafr gyda Duw. Luc 1:13,30

A dywedodd yr angel wrthynt, Nac ofnwch: canys wele, yr wyf yn cyhoeddi i chwi newyddion da o lawenydd mawr, a fydd i'r holl bobl. Luc 2:10

Ac felly hefyd Iago ac Ioan, meibion Sebedeus, y rhai oedd yn bartneriaid i Simon. A dywedodd Iesu wrth Simon, Nac ofna; o hyn allan ti a ddali ddynion. A synasant oll, a gogoneddasant Dduw, ac a llanwyd ag ofn, gan ddywedyd, Gwelsom bethau rhyfedd heddiw. Luc 5:10,26

A daeth ofn ar bawb: a hwy a ogoneddasant Dduw, gan ddywedyd, Fod proffwyd mawr wedi codi yn ein plith; a Fod Duw wedi ymweld â'i bobl. Luc 7:16

Ac efe a ddywedodd wrthynt, Ble mae eich ffydd? A chan ofni yr oeddent yn rhyfeddu, gan ddywedyd wrth ei gilydd, Pa fath ddyn yw hwn! oherwydd y mae efe yn gorchymyn hyd yn oed i'r gwyntoedd a'r dŵr, ac y maent yn ufuddhau iddo. Luc 8:25

Ond pan glywodd Iesu, atebodd ef, gan ddweud, Nac ofna: cred yn unig, a hi a iacheir. Luc 8:50

Ac yr wyf yn dweud wrthych, fy ffrindiau, nac ofnwch y rhai sy'n lladd y corff, ac wedi hynny nid oes ganddynt fwy i'w wneud. Ond byddaf yn eich rhybuddio rhag blaen pwy y dylech ei ofni: ofnwch ef, yr hwn, ar ôl iddo ladd, sydd â'r awdurdod iddo fwrw i uffern; ie, yr wyf yn dweud wrthych, ofnwch ef. Ond hyd yn oed gwallt eich pen wedi'i gyfrif i gyd. Peidiwch ag ofni felly: yr ydych yn fwy gwerthfawr na llawer o adar y to. Peidiwch ag ofni, praidd bach; oherwydd bod eich Tad yn falch o roi'r deyrnas i chwi. Luc 12:4-5,7,32

Felly, wedi iddynt rwyfo ynghylch pump ar hugain neu ddeg ar hugain o ystadau, gwelsant Iesu yn cerdded ar y môr, ac yn nesáu at y llong: ac ofnasant. Ond dywedodd efe wrthynt, Myfi yw; peidiwch ag ofni. Ioan 6:19-20

Ond wele, y mae'n llefaru'n hy, ac nid ydynt yn dweud dim wrtho. A yw'r llywodraethwyr yn gwybod yn wir mai hwn yw'r Crist ei hun? Ioan 7:26

Nac ofna, ferch Sion: wele, mae dy Frenin yn dod, yn eistedd ar ebol asyn. Ioan 12:15

Heddwch yr wyf yn ei adael i chwi, fy heddwch yr wyf yn ei roi i chwi: nid fel y mae'r byd yn rhoi, yr wyf yn ei roi i chwi. Na fydded i'ch calon gynhyrfu, ac na fydded i ofni. Ioan 14:27

Actau

A daeth ofn ar bob enaid: a llawer o ryfeddodau ac arwyddion a wnaed gan yr apostolion. Actau 2:43

Pan welsant hyfdra Pedr ac Ioan, a sylweddoli mai dynion anwybodus ac annysgedig oeddent, rhyfeddasant; a chymerasant adnabyddiaeth ohonynt, eu bod wedi bod gyda Iesu. Ac yn awr, Arglwydd, wele eu bygythiadau: a chaniatâ i'th weision, gydd bob hyfdra iddynt lefaru dy air. Ac wedi iddynt weddïo, ysgwydwyd y lle lle'r oeddent wedi ymgynnull ynghyd; a llanwyd hwy oll â'r Ysbryd Glân, a llefarasant air Duw gydd hyfdra. Actau 4:13,29,31

A phan glywodd Ananias y geiriau hyn, syrthiodd i lawr, ac a roddodd yr ysbryd i fyny: a daeth ofn mawr ar bawb a glywodd y pethau hyn. A daeth ofn mawr ar yr holl eglwys, ac ar bawb a glywodd y pethau hyn. Actau 5:5,11

Ond cymerodd Barnabas ef, a'i ddwyn at yr apostolion, ac a fynegodd iddynt sut yr oedd wedi gweld yr Arglwydd ar y ffordd, a'i fod wedi siarad ag ef, a sut yr oedd wedi pregethu'n hy yn Namascus yn enw Iesu. Ac efe a lefarodd yn hy yn enw'r Arglwydd Iesu, ac a ymresymodd â'r Groegiaid: ond hwy a geisiodd ei ladd ef. Yna cafodd yr eglwysi orffwys trwy holl Jwdea, a Galilea, a Samaria, ac a adeiladwyd; ac a rodiasant yn ofn yr Arglwydd, ac yng nghysur yr Ysbryd Glân, a luosogasant. Actau 9:27,29,31

Yna cododd Paul i fyny, ac amneidiodd â'i law a dywedodd, "Wŷr Israel, a chwi sy'n ofni Duw, gwrandewch." Yna deffrôdd Paul a Barnabas, a ddywedasant, "Roedd yn angenrheidiol i air Duw gael ei lefaru wrthych yn gyntaf: ond gan eich bod yn ei wrthod, ac yn eich barnu eich hunain yn annheilwng o fywyd tragwyddol, wele, yr ydym yn troi at y Cenhedloedd." Actau 13:16,46

Felly y buont yn aros am amser hir, gan lefaru'n hy yn yr Arglwydd, yr hwn a roddodd dystiolaeth i air ei ras, ac a roddodd arwyddion a rhyfeddodau i'w gwneud trwy eu dwylo hwynt. Actau 14:3

Yna llefarodd yr Arglwydd wrth Paul yn y nos trwy weledigaeth, Nac ofna, ond llefara, a na thaw: Canys yr wyf fi gyda thi, ac ni fydd neb yn ymosod arnat i'th niweidio: canys y mae gennyf bobl lawer yn y ddinas hon. Actau 18:9-10

Ac efe a ddechreuodd lefaru'n hy yn y synagog: ac wedi clywed yr hwn, Acwila a Priscila, a'i cymerasant ef atynt, ac a eglurasant iddo ffordd Duw yn fanylach. Actau 18:26

Ac aeth i mewn i'r synagog, a llefarodd yn hy am dri mis, gan ddadlau a pherswadio'r pethau ynghylch teyrnas Dduw. A daeth hyn yn hysbys i'r holl Iddewon a'r Groegiaid hefyd oedd yn byw yn Effesus; a syrthiodd ofn arnynt oll, a mawrygwyd enw'r Arglwydd Iesu. Actau 19:8,17

Gan ddywedyd, Nac ofna, Paul; rhaid dy ddwyn gerbron Cesar: ac wele, rhoddodd Duw i ti yr holl rai sy'n morio gyda thi. Actau 27:24

Ac oddi yno, pan glywodd y brodyr amdanom ni, daethant i'n cyfarfod hyd at Appii Forum, a'r Tair Tafarn: y rhai, pan welodd Paul, a ddiolchodd i Dduw, ac a gymerodd galon. Actau 28:15

Epistolau

Ond mae Eseia yn hy iawn, ac yn dweud, "Cafwyd fi gan y rhai nad oeddent yn fy ngheisio; a'm datguddiwyd i'r rhai nad oeddent yn gofyn amdanaf." Rhufeiniaid 10:20

Wel; oherwydd anghrediniaeth y torrwyd hwy i ffwrdd, a thithau sy'n sefyll trwy ffydd. Na fydd uchelgeisiol, ond ofnwch: Rhufeiniaid 11:20

Oherwydd nid yw llywodraethwyr yn ofn i weithredoedd da, ond i'r drwg. Oni fyddi di'n ofni'r awdurdod, felly? Gwna'r hyn sy'n dda, a chei glod ganddo. Oherwydd efe yw gweinidog Duw i ti er daioni. Ond os gwnei di'r hyn sy'n ddrwg, ofna; oherwydd nid yw'n dwyn y cleddyf yn ofer: oherwydd efe yw gweinidog Duw, dialwr i weithredu digofaint ar yr hwn sy'n gwneud drwg. Talwch felly i bawb eu dyledion: teyrnged i'r hwn y mae teyrnged yn ddyledus; toll i'r hwn y mae toll; ofn i'r hwn y mae ofn; anrhydedd i'r hwn y mae anrhydedd. Rhufeiniaid 13:3-4,7

Eto, frodyr, yr wyf wedi ysgrifennu atoch yn fwy hyf mewn rhyw ffordd, fel eich dwyn ar gof, oherwydd y gras a roddwyd i mi gan Dduw, Rhufeiniaid 15:15

Yn awr, os daw Timotheus, gwnewch yn siŵr ei fod gyda chwi heb ofn: oherwydd y mae efe yn gweithio gwaith yr Arglwydd, fel yr wyf finnau. 1 Corinthiaid 16:10

Gan fod gennym yr addewidion hyn, annwyliaid, gadewch inni lanhau ein hunain oddi wrth bob halogrwydd cnawd ac ysbryd, gan berffeithio sancteiddrwydd yn ofn Duw. Mawr yw fy hyfdra wrth lefaru tuag atoch, mawr yw fy ymffrost ohonoch: yr wyf wedi fy llenwi â chysur, yr wyf yn llawen iawn yn ein holl gystudd. 2 Corinthiaid 7:1,4

Yr wyf fi, Paul, fy hun, yn erfyn arnoch, trwy addfwynder a thynerwch Crist. Yr wyf fi yn isel yn eich plith yn y presennol, ond yn absennol yr wyf yn hyfdra tuag atoch: Ond yr wyf yn erfyn arnoch, na fyddaf yn hyfdra pan fyddaf yn bresennol, gyda'r hyder yr wyf yn tybio bod yn hyfdra yn erbyn rhai sy'n ein hystyried fel pe baem yn rhodio yn ôl y cnawd. 2 Corinthiaid 10:1-2

Yr wyf yn llefaru fel pe baem yn wan. Ond lle bynnag y mae rhywun yn hyfdra (yr wyf yn llefaru'n ffôl,) yr wyf finnau hefyd yn hyfdra. 2 Corinthiaid 11:21

Yn yr hwn y mae gennym hyfdra a mynediad trwy hyder trwy ffydd ynddo ef. Effesiaid 3:12

Ymostyngwch i’ch gilydd yn ofn Duw. Effesiaid 5:21

Gweision, byddwch ufudd i’ch meistri yn ôl y cnawd, gydag ofn a chryndod, mewn uniondeb eich calon, fel i Grist; Effesiaid 6:5

Ac i mi, fel y rhoddir i mi air, fel y gallof agor fy ngenau yn hy, i gyhoeddi dirgelwch yr efengyl, yr wyf yn llysgennad drosto mewn rhwymau: fel y gallof lefaru ynddo yn hy, fel y dylwn lefaru. Effesiaid 6:19-20

A llawer o’r brodyr yn yr Arglwydd, gan ddod yn hyderus trwy fy rhwymau i, sydd yn llawer mwy hyfdra i lefaru’r gair heb ofn. Philipiaid 1:14

Yn ôl fy nisgwyliad difrifol a’m gobaith, na fydd arnaf gywilydd mewn dim, ond gyda phob hyfdra, fel bob amser, felly yn awr hefyd y mawrygir Crist yn fy nghorff i, boed trwy fywyd, ai trwy farwolaeth. Philipiaid 1:20

Am hynny, fy anwylyd, fel yr ydych wedi ufuddhau erioed, nid fel yn fy mhresenoldeb yn unig, ond yn awr yn fwy o lawer yn fy absenoldeb, gweithiwch allan eich iachawdwriaeth eich hunain gydag ofn a chryndod. Philipiaid 2:12

Oherwydd y rhai a arferasant swydd diacon yn dda, maent yn ennill iddynt eu hunain radd dda, a hyfdra mawr yn y ffydd sydd yng Nghrist Iesu. 1 Timotheus 3:13

Oherwydd ni roddodd Duw inni ysbryd ofn; ond ysbryd nerth, a chariad, a meddwl diogel. 2 Timotheus 1:7

Ond hyd yn oed ar ôl i ni ddioddef o'r blaen, a chael ein herio'n gywilyddus, fel y gwyddoch, yn Philipi, buom yn hy yn ein Duw i lefaru efengyl Duw wrthych gyda llawer o ymryson. 1 Thesaloniaid 2:2

Am hynny, er y gallwn fod yn hyfdra mawr yng Nghrist i orchymyn i ti yr hyn sydd gyfleus, eto er mwyn cariad yr wyf yn hytrach yn erfyn arnat, gan fy mod yn un fel Paul yr henuriad, ac yn awr hefyd yn garcharor Iesu Grist. Philemon 1:8-9

Gan fod y plant yn gyfrannogion o gnawd a gwaed, yntau hefyd a gymerodd ran ohonynt; fel y gallai trwy farwolaeth ddinistrio'r hwn oedd â grym marwolaeth, sef y diafol; a rhyddhau'r rhai a oedd, trwy ofn marwolaeth, yn gaeth eu hoes. Hebreaid 2:14-15

Deuwn felly yn hy at orsedd gras, fel y caffom drugaredd, a chael gras i gynorthwyo yn yr amser pennaf. Hebreaid 4:16

Gan fod gennym felly, frodyr, hyder i fynd i mewn i'r sancteiddiaf trwy waed Iesu, trwy ffordd newydd a bywiol, yr hon a gysegrodd efe i ni, trwy'r llen, hynny yw, ei gnawd; Hebreaid 10:19-20

Peth ofnadwy yw syrthio i ddwylo'r Duw byw. Hebreaid 10:31

Trwy ffydd, wedi cael rhybudd gan Dduw am bethau nad oeddent yn weladwy eto, a'i ofni, a baratôdd arch i achub ei dŷ; trwy'r hon y condemniodd y byd, ac a etifeddodd y cyfiawnder sydd trwy ffydd. Trwy ffydd, pan aned Moses, a guddiwyd ef am dri mis gan ei rieni, oherwydd eu bod yn gweld ei fod yn blentyn teg; ac nid oeddent yn ofni gorchymyn y brenin. Hebreaid 11:7,23

Gan hynny, gan ein bod yn derbyn teyrnas na ellir ei symud, gadewch inni gael gras, trwyddi y gallwn wasanaethu Duw yn dderbyniol gyda pharch ac ofn duwiol: Hebreaid 12:28

Bydded eich ymarweddiad heb gybydd-dod; a byddwch fodlon ar y pethau sydd gennych: canys efe a ddywedodd, Ni'th adawaf byth, ac ni'th gefnaf. Fel y gallwn ddywedyd yn hy, Yr Arglwydd yw fy nghynorthwyydd, ac nid ofnaf beth a wna dyn i mi. Hebreaid 13:5-6

Anrhydeddwch bawb. Carwch y frawdgarwch. Ofnwch Dduw. Anrhydeddwch y brenin. Gweision, byddwch ddarostyngedig i'ch meistri gyda phob ofn; nid yn unig i'r rhai da a charedig, ond hefyd i'r rhai gwrthnysig. 1 Pedr 2:17-18

Fel yr ufuddhaodd Sara i Abraham, gan ei alw'n arglwydd: yr hwn yr ydych chwi yn ferched iddo, cyn belled ag y gwnewch yn dda, ac nad ydych yn ofni dim. Ond ac os dioddefwch er mwyn cyfiawnder, gwyn eich byd: ac na fyddwch yn ofni eu braw, ac nac yn cynhyrfu; Ond sancteiddiwch yr Arglwydd Dduw yn eich calonnau: a byddwch yn barod bob amser i roi ateb i bob dyn a ofynno gennych reswm am y gobaith sydd ynoch, gyda gostyngeiddrwydd ac ofn: 1 Pedr 3:6,14-15

Yn hyn y mae ein cariad wedi'i berffeithio, fel y byddom yn hyfdra yn nydd y farn: oherwydd fel y mae efe, felly yr ydym ninnau yn y byd hwn. Nid oes ofn mewn cariad; ond mae cariad perffaith yn bwrw allan ofn: oherwydd bod gan ofn boen. Yr hwn sy'n ofni nid yw wedi'i berffeithio mewn cariad. 1 Ioan 4:17-18

Datguddiad

A phan welais ef, syrthiais wrth ei draed fel pe bai wedi marw. Ac efe a osododd ei law dde arnaf, gan ddywedyd wrthyf, Nac ofna; myfi yw'r cyntaf a'r olaf. Datguddiad 1:17

Paid ag ofni dim o'r pethau a ddioddefi di: wele, bydd y diafol yn bwrw rhai ohonoch i garchar, fel y'ch profer; a bydd gennych gystudd am ddeg diwrnod: bydd ffyddlon hyd farwolaeth, a rhoddaf goron y bywyd i ti. Datguddiad 2:10

A'r cenhedloedd a ddigiodd, a daeth dy lid, ac amser y meirw, i'w barnu, ac i ti roi gwobr i'th weision y proffwydi, ac i'r saint, ac i'r rhai sy'n ofni dy enw, bach a mawr; ac i ti ddinistrio'r rhai sy'n dinistrio'r ddaear. Datguddiad 11:18

Gan ddywedyd â llef uchel, Ofnwch Dduw, a rhoddwch ogoniant iddo; canys daeth awr ei farn ef: ac addolwch yr hwn a wnaeth y nef, a'r ddaear, a'r môr, a ffynhonnau'r dyfroedd. Datguddiad 14:7

Pwy ni'th ofna di, O Arglwydd, ac ni ogonedda dy enw? oherwydd ti yn unig sy'n sanctaidd: oherwydd bydd yr holl genhedloedd yn dod ac yn addoli ger dy fron; oherwydd mae dy farnau wedi'u hamlygu. Datguddiad 15:4

A daeth llais allan o’r orsedd, gan ddywedyd, Molwch ein Duw ni, ei holl weision ef, a’r rhai sy’n ei ofni ef, bach a mawr. Datguddiad 19:5

Apocryffa

Nac ofna, fam y plant: canys mi a’th ddewisais di, medd yr Arglwydd. 2 Esdras 2:17

Ac felly pan lefaro nac ofnwch: canys y gair yw o’r diwedd, a seiliad y ddaear a ddeallwyd. 2 Esdras 6:15

Oherwydd clywir dy lais gerbron y Goruchaf: oherwydd gwelodd y Cadarn dy weithredoedd cyfiawn, gwelodd hefyd dy ddiweirdeb, a fu genyt ers dy ieuenctid. Ac am hynny anfonodd fi i ddangos yr holl bethau hyn i ti, ac i ddweud wrthyt, Bydd o gysur a phaid ag ofni. 2 Esdras 6:32-33

Yr hwn sydd â’i wasanaeth yn gyfarwydd â gwynt a thân; yr hwn sydd â’i air yn wir, a’i ddywediadau’n gyson; yr hwn sydd â’i orchymyn yn gryf, a’i ordinhad yn ofnadwy; 2 Esdras 8:22

Yn awr felly cadw dy dristwch i ti dy hun, a goddef yn ddewrder yr hyn a ddigwyddodd i ti. Ac felly nac ofna, na ddychryna dy galon, ond dos i mewn, a gwêl harddwch a mawredd yr adeilad, cymaint ag y gall dy lygaid ei weld: 2 Esdras 10:15,55

Wele, llefara yng nghlustiau fy mhobl eiriau proffwydoliaeth, y rhai a roddaf yn dy enau, medd yr Arglwydd: A phara iddynt gael eu hysgrifennu ar bapur: oherwydd y maent yn ffyddlon ac yn wir. Nac ofna’r dychymygion yn dy erbyn, nac ada i’w hanghrediniaeth dy boeni, y rhai sy’n llefaru yn dy erbyn. Oherwydd bydd yr holl anffyddloniaid yn marw yn eu hanffyddlondeb. 2 Esdras 15:1-4

Wele, Duw ei hun yw'r barnwr, ofnwch ef: pheidiwch â'ch pechodau, ac anghofiwch eich anwireddau, rhag ymyrryd mwyach â hwynt am byth: felly y bydd Duw yn eich arwain allan, ac yn eich gwaredu o bob cyfyngder. 2 Esdras 16:67

Nac ofnwch nac amheuwch; oherwydd Duw yw eich tywysydd, Ac tywysydd y rhai sy'n cadw fy ngorchmynion a'm gorchmynion, medd yr Arglwydd Dduw: na fydded i'ch pechodau eich pwyso i lawr, ac na fydded i'ch anwireddau godi i fyny. 2 Esdras 16:75-76

Os oes gennyt ddigonedd, rho elusen yn unol â hynny: os oes gennyt ychydig yn unig, paid ag ofni rhoi yn ôl yr ychydig hwnnw: A phaid ag ofni, fy mab, ein bod wedi ein gwneud yn dlawd: oherwydd y mae gennyt lawer o gyfoeth, os wyt yn ofni Duw, ac yn ymadael â phob pechod, ac yn gwneud yr hyn sy'n dderbyniol yn ei olwg ef. Tobit 4:8,21

A bydd y diafol yn ei arogli, ac yn ffoi i ffwrdd, ac ni ddaw byth eto: ond pan ddelych ati hi, codwch y ddau ohonoch, a gweddïwch ar Dduw trugarog, a fydd yn tosturio wrthych, ac yn eich achub: nac ofnwch, oherwydd hi a benodwyd i chi o'r dechrau; a thi a'i cadw hi, a hi a â gyda thi. Hefyd, yr wyf yn tybio y bydd hi'n esgor ar blant i chi. Yn awr, pan glywodd Tobias y pethau hyn, efe a'i carodd hi, ac ymgysylltodd ei galon â hi'n llwyr. Tobit 6:17

Ond dywedodd efe wrthynt, Nac ofnwch, canys bydd yn dda i chwi; canmolwch Dduw felly. Tobit 12:17

Ac yr oedd yn wyth a hanner cant oed pan gollodd ei olwg, a adferwyd iddo ar ôl wyth mlynedd: ac efe a roddodd elusen, ac a gynyddodd yn ofn yr Arglwydd Dduw, ac a’i foliannodd ef. A bydd yr holl genhedloedd yn troi, ac yn ofni’r Arglwydd Dduw yn wirioneddol, ac yn claddu eu heilunod. Tobit 14:2,6

Yna dywedodd Osias wrthynt, Frodyr, byddwch yn ddewr, gadewch inni barhau am bum niwrnod eto, yn yr amser hwnnw y gall yr Arglwydd ein Duw droi ei drugaredd tuag atom; oherwydd ni fydd yn ein gadael yn llwyr. Judith 7:30

Crynodd y Persiaid wrth ei dewrder, a dychrynwyd y Mediaid wrth ei chaledwch. Oherwydd symudir y mynyddoedd o'u seiliau gan y dyfroedd, a thoddant y creigiau fel cwyr o'th flaen: eto yr wyt ti'n drugarog i'r rhai sy'n dy ofni. Ac nid oedd neb a barodd i blant Israel ofni mwyach yn nyddiau Judith, nac ymhell ar ôl ei marwolaeth. Judith 16:10,15,25

Cofia, O Arglwydd, gwna dy hun yn hysbys yn amser ein cyfyngder, a rho ddewrder i mi, O Frenin y cenhedloedd, ac Arglwydd yr holl allu. O Dduw cadarn uwchlaw'r cyfan, clyw lais y rhai digalon a gwared ni o ddwylo'r rhai drygionus, a gwared fi o'm hofn. Ychwanegiadau at Esther 14:12,19

Yna y saif y dyn cyfiawn mewn dewrder mawr o flaen y rhai a'i cystuddiasant, ac ni wnaethant gyfrif am ei lafur. Doethineb Solomon 5:1

Oherwydd ni fydd yr Arglwydd ar y cyfan yn ofni wyneb neb, ac ni fydd yn sefyll mewn parch rhag mawredd neb: oherwydd efe a wnaeth y bach a'r mawr, ac y mae'n gofalu am bawb fel ei gilydd. Doethineb Solomon 6:7

Oherwydd pan na fydd dynion yn credu dy fod o allu llawn, yr wyt yn dangos dy nerth, ac ymhlith y rhai sy'n ei adnabod yr wyt yn amlygu eu dewrder. Doethineb Solomon 12:17

Oherwydd nid yw ofn yn ddim byd arall ond bradychu'r cymorth y mae rheswm yn ei gynnig. Doethineb Solomon 17:12

Ofn yr Arglwydd yw anrhydedd, a gogoniant, a llawenydd, a choron llawenydd. Ofn yr Arglwydd sy'n gwneud calon lawen, ac yn rhoi llawenydd, a gorfoledd, a hir oes. Ofni'r Arglwydd yw dechrau doethineb: ac fe'i crëwyd gyda'r ffyddloniaid yn y groth. Ofni'r Arglwydd yw cyflawnder doethineb, ac yn llenwi dynion â'i ffrwythau. Ofn yr Arglwydd yw coron doethineb, yn gwneud i heddwch ac iechyd perffaith ffynnu; y ddau ohonynt yw rhoddion Duw: ac mae'n ehangu eu llawenydd sy'n ei garu. Gwreiddyn doethineb yw ofni'r Arglwydd, a'i changhennau yw hir oes. Ofn yr Arglwydd sy'n gyrru ymaith bechodau: a lle mae'n bresennol, mae'n troi ymaith dicter. Oherwydd ofn yr Arglwydd yw doethineb ac addysg: a ffydd a gostyngeiddrwydd yw ei hyfrydwch. Nac ymddiried yn ofn yr Arglwydd pan fyddoch yn dlawd: a na ddeuwch ato â chalon ddwbl. Nac ymddyrchafa dy hun, rhag i ti syrthio, a dwyn gwarth ar dy enaid, ac felly i Dduw ddatgelu dy gyfrinachau, a'th fwrw i lawr yng nghanol y gynulleidfa, am na ddaethost mewn gwirionedd at ofn yr Arglwydd, ond mae dy galon yn llawn twyll. Dyfyniadau o'r Pregethwr 1

Chwi sy'n ofni'r Arglwydd, disgwyliwch am ei drugaredd; a pheidiwch â throi o'r neilltu, rhag i chwi syrthio. Chwi sy'n ofni'r Arglwydd, credwch ynddo; ac ni fydd eich gwobr yn methu. Chwi sy'n ofni'r Arglwydd, gobeithio am ddaioni, ac am lawenydd a thrugaredd tragwyddol. Edrychwch ar y cenedlaethau gynt, a gwelwch; a ymddiriedodd unrhyw un erioed yn yr Arglwydd, ac a gywilyddiwyd? neu a arhosodd unrhyw un yn ei ofn, ac a wrthodwyd? neu pwy a ddirmygodd efe erioed, yr hwn a alwodd arno? Pregethwr 2:7-10

Gwae'r calonnau ofnus, a'r dwylo gwan, a'r pechadur sy'n mynd ddwy ffordd! Pregethwr 2:12

Ni fydd y rhai sy'n ofni'r Arglwydd yn anufuddhau i'w Air; a'r rhai sy'n ei garu a gadwant ei ffyrdd. Bydd y rhai sy'n ofni'r Arglwydd yn ceisio'r hyn sy'n dda, yn bleserus iddo; a'r rhai sy'n ei garu a lenwir â'r gyfraith. Bydd y rhai sy'n ofni'r Arglwydd yn paratoi eu calonnau, ac yn gostyngu eu heneidiau yn ei olwg, gan ddweud, Byddwn yn syrthio i ddwylo'r Arglwydd, ac nid i ddwylo dynion: oherwydd fel y mae ei fawredd, felly y mae ei drugaredd. Pregethwr 2:15-18

Ynglŷn ag iachâd, peidiwch â bod heb ofn ychwanegu pechod at bechod: Pregethwr 5:5

Meddyginiaeth bywyd yw ffrind ffyddlon; a'r rhai sy'n ofni'r Arglwydd a'i caânt ef. Pregethwr 6:16

Na cheisia fod yn farnwr, gan nad wyt yn gallu tynnu ymaith anwiredd; rhag ofn i ti ar un adeg ofni wyneb y cadarn, yn dramgwydd yn ffordd dy uniondeb. Ofna'r Arglwydd â'th holl enaid, a pharcha ei offeiriaid. Ofna'r Arglwydd, ac anrhydedda'r offeiriad; a dyro iddo ei ran, fel y gorchmynnwyd i ti; y blaenffrwyth, a'r offrwm dros gamwedd, a rhodd yr ysgwyddau, ac aberth y sancteiddiad, a blaenffrwyth y pethau sanctaidd. Pregethwr 7:6,29,31

A bydded i ddynion cyfiawn fwyta ac yfed gyda thi; a bydded i'th ogoniant fod yn ofn yr Arglwydd. Pregethwr 9:16

Y rhai sy'n ofni'r Arglwydd ydynt had sicr, a'r rhai sy'n ei garu ef ydynt blanhigyn anrhydeddus: y rhai nad ydynt yn ystyried y gyfraith ydynt had gwarthus; y rhai sy'n torri'r gorchmynion ydynt had twyllodrus. Ymhlith brodyr, yr hwn sydd flaenaf yw anrhydeddus; felly y mae'r rhai sy'n ofni'r Arglwydd yn ei olwg ef. Mae ofn yr Arglwydd yn

mynd o flaen cael awdurdod: ond garwder a balchder yw ei cholli. Boed yn gyfoethog, yn fonheddig, neu'n dlawd, eu gogoniant yw ofn yr Arglwydd. Pregethwr 10:19-22

Mae'r Arglwydd yn casáu pob ffieidd-dra; ac nid yw'r rhai sy'n ofni Duw yn ei garu. Ac mae ei lygaid ar y rhai sy'n ei ofni, ac mae'n gwybod pob gwaith dyn. Pregethwr 15:13,19

Ac a osododd ofn dyn ar bob cnawd, ac a roddes iddo arglwyddiaeth dros anifeiliaid ac adar. Pregethwr 17:4

Bydd dyn doeth yn ofni ym mhob peth, ac yn nydd pechu bydd yn gwyliadwrus rhag tramgwydd: ond ni fydd ffôl yn cadw amser. Pregethwr 18:27

Os clywaist air, gadewch iddo farw gyda thi; a bydd yn hy, ni fydd yn dy fyrddio. Ofn yr Arglwydd yw'r cam cyntaf i gael ei dderbyn ganddo, a doethineb sy'n cael ei gariad. Ofn yr Arglwydd yw pob doethineb; ac ym mhob doethineb mae cyflawni'r gyfraith, a gwybodaeth ei hollalluogrwydd. Pregethwr 19:10,18,20

Yr hwn sy’n cadw cyfraith yr Arglwydd sy’n ei deall hi: a pherffeithrwydd ofn yr Arglwydd yw doethineb. Pregethwr 21:11

Ni fydd gwalch wedi'i osod ar le uchel byth yn sefyll yn erbyn y gwynt: felly ni all calon ofnus ym mhenderfyniad ffôl sefyll yn erbyn unrhyw ofn. Os agoraist dy geg yn erbyn dy gyfaill, paid ag ofni; oherwydd gall fod cymod: ac eithrio edifeirwch, neu falchder, neu ddatgelu cyfrinachau, neu glwyf bradychus: oherwydd am y pethau hyn y bydd pob cyfaill yn ymadael. Pregethwr 22:18,22

A bydd y rhai a weddill yn gwybod nad oes dim gwell na ofn yr Arglwydd, ac nad oes dim melysach na rhoi sylw i orchmynion yr Arglwydd. Pregethwr 23:27

Coron hen ddynion yw llawer o brofiad, ac ofn Duw yw eu gogoniant. Dechrau ei gariad yw ofn yr Arglwydd, a dechrau glynu wrtho yw ffydd. Pregethwr 25:6,12

Mae gwraig dda yn gyfran dda, a roddir yn gyfran y rhai sy'n ofni'r Arglwydd. Cyfrifir gwraig ddigywilydd fel ci; ond bydd yr hon sydd â chywilydd yn ofni'r Arglwydd. Pregethwr 26:3,25

Oni bai bod dyn yn dal ei hun yn ddiwyd yn ofn yr Arglwydd, bydd ei dŷ yn cael ei ddymchwel yn fuan. Pregethwr 27:3

Marwolaeth ddrwg yw ei marwolaeth; gwell yw’r bedd nag ef. Ni fydd yn rheoli’r rhai sy’n ofni Duw, ac ni’u llosgir â’i fflam. Pregethwr 28:21-22

Y rhai sy’n ofni’r Arglwydd a gânt farn, ac a gynnauant gyfiawnder fel goleuni. Pregethwr 32:16

Bydd ysbryd y rhai sy’n ofni’r Arglwydd yn fyw; oherwydd mae eu gobaith yn yr hwn sy’n eu hachub. Pwy bynnag sy’n ofni’r Arglwydd ni fydd yn ofni nac yn dychryn; oherwydd ef yw ei obaith. Pregethwr 34:13-14

Trugarha wrthym, O Arglwydd Dduw pawb, ac edrych arnom: Ac anfon dy ofn ar yr holl genhedloedd nad ydynt yn dy geisio. Cod dy law yn erbyn y cenhedloedd dieithr, a gad iddynt weld dy allu. Pregethwr 36:1-3

Y mae cyfoeth a nerth yn codi’r galon: ond y mae ofn yr Arglwydd uwchlaw’r ddau ohonynt: nid oes eisiau yn ofn yr Arglwydd, ac nid oes angen ceisio cymorth. Gardd ffrwythlon yw ofn yr Arglwydd, ac y mae’n ei gorchuddio uwchlaw pob gogoniant. Pregethwr 40:26-27

Nac ofna ddedfryd marwolaeth, cofia’r rhai a fu o’th flaen, a’r rhai a ddaw ar dy ôl; oherwydd dyma ddedfryd yr Arglwydd dros bob cnawd. Pregethwr 41:3

Ac efe a ddug allan ohono ef ŵr trugarog, a gafodd ffafr yng ngolwg pob cnawd, sef Moses, annwyl gan Dduw a dynion, y mae ei goffadwriaeth yn fendigedig. Gwnaeth efe ef yn debyg i'r saint gogoneddus, a'i fawrygu, fel bod ei elynion yn sefyll mewn ofn rhagddo. Trwy ei eiriau efe a barodd i'r rhyfeddodau ddod i ben, ac efe a'i gwnaeth ef

yn ogoneddus yng ngolwg brenhinoedd, a rhoddodd orchymyn iddo i'w bobl, a dangosodd iddo ran o'i ogoniant. Pregethwr 45:1-3

Y trydydd mewn gogoniant yw Phinees mab Eleasar, oherwydd bod ganddo sêl yn ofn yr Arglwydd, a safodd i fyny â dewrder calon da: pan ddychwelodd y bobl, a gwneud cymod dros Israel. Pregethwr 45:23

Ac am yr achos hwn y rhoddaist dy ofn yn ein calonnau, i’r bwriad y byddem yn galw ar dy enw, ac yn dy glodfori yn ein caethiwed: oherwydd yr ydym wedi galw i gof holl anwiredd ein hynafiaid, a bechodd ger dy fron. Yr hwn sy’n anfon goleuni allan, ac mae’n mynd, mae’n ei alw eto, ac mae’n ufuddhau iddo mewn ofn. Baruch 3:7,33

Yn awr fe welwch ym Mabilon dduwiau o arian, ac o aur, a phren, yn cael eu cario ar ysgwyddau, sy'n peri i'r cenhedloedd ofni. Trwy hyn y gwyddys nad ydynt yn dduwiau: am hynny peidiwch â'u hofni. Wrth hyn y gallwch wybod nad ydynt yn dduwiau: am hynny peidiwch â'u hofni. Mae menywod mislif a menywod mewn gwely esgor yn bwyta eu haberthau: wrth y pethau hyn y gallwch wybod nad ydynt yn dduwiau: peidiwch â'u hofni. Gan wybod felly nad ydynt yn dduwiau, peidiwch â'u hofni. Nid yw'n amlwg i ni o gwbl eu bod yn dduwiau: am hynny peidiwch â'u hofni. Llythyr Jeremeia 1: 4,16,23,29,65,69

Ac yn awr yr ydym yn dy ddilyn â'n holl galon, yn dy ofni di, ac yn ceisio dy wyneb. Gweddi Asareia 1:18

O Arglwydd, Duw Hollalluog ein tadau, Abraham, Isaac, a Jacob, a'u had cyfiawn; yr hwn a wnaethost nef a daear, gyda'i holl addurn; yr hwn a rwymaist y môr trwy air dy orchymyn; yr hwn a gaeaist y dyfnder, a'i selio trwy dy enw ofnadwy a gogoneddus; yr hwn y mae pawb yn ei ofni, ac yn crynu o flaen dy allu; oherwydd ni ellir dwyn mawredd dy ogoniant, ac mae dy fygythiad dig tuag at bechaduriaid yn bwysig: ond mae dy addewid trugarog yn anfesuradwy ac yn anchwiliadwy; oherwydd ti yw'r Arglwydd Goruchaf, o drugaredd fawr, hirymarferol, trugarog iawn, ac edifarhaol am ddrygioni dynion. Ti, O Arglwydd, yn ôl dy ddaioni mawr a addawaist edifeirwch a maddeuant i'r rhai a bechodd yn dy erbyn: ac o'th drugareddau anfeidrol a benodaist edifeirwch i bechaduriaid, fel y gellir eu hachub. Felly ti, O Arglwydd, yr hwn wyt Dduw y cyfiawn, ni benodaist edifeirwch i'r cyfiawn, fel i Abraham, ac Isaac, a Jacob, y rhai ni phechasant yn dy erbyn; ond ti a benodaist edifeirwch i mi, yr wyf yn bechadur: canys pechais yn fwy na nifer tywod y môr. Mae fy nghamweddau, O Arglwydd, yn amlhau: mae fy nghamweddau yn amlhau, ac nid wyf yn deilwng i edrych a gweld uchder y nefoedd oherwydd lluosogrwydd fy nghamweddau. Yr wyf wedi fy nghrymu i lawr â llawer o rwymau haearn, fel na allaf godi fy mhen, na chael unrhyw ryddhad: canys yr wyf wedi ennyn dy lid, ac wedi gwneud drwg o'th flaen: ni wneuthum dy ewyllys, ac ni chadwais dy orchmynion: gosodais ffieidd-dra, ac amlhais droseddau. Yn awr gan hynny yr wyf yn plygu glin fy nghalon, gan erfyn arnat am ras. Pechais, O Arglwydd, pechais, ac yr wyf yn cydnabod fy nghamweddau: am hynny, yr wyf yn erfyn arnat yn ostyngedig, maddau i mi, O Arglwydd, maddau i mi, a phaid â'm dinistrio â'm camweddau. Na fydd yn ddig wrthyf am byth, trwy gadw drwg i mi; ac na'm condemnio i barthau isaf y ddaear. Canys ti yw Duw, sef Duw y rhai sy'n edifarhau; ac ynof fi y dangosi dy holl ddaioni: oherwydd ti a’m hachub, yr hwn nid wyf yn deilwng, yn ôl dy drugaredd fawr. Am hynny y’th glodforaf yn dragywydd holl ddyddiau fy mywyd: oherwydd y mae holl alluoedd y nefoedd yn dy glodfori, ac eiddot ti yw’r gogoniant am byth ac yn dragywydd. Amen. Gweddi Manasse 1:1

Nac ofna eiriau dyn pechadurus, oherwydd bydd ei ogoniant yn dail ac yn bryfed genwair. 1 Macabeaid 2:62

Yn ei weithredoedd yr oedd fel llew, ac fel cenaw llew yn rhuo am ei ysglyfaeth. Oherwydd efe a erlidiodd y drygionus, ac a’u ceisiodd, ac a losgodd y rhai a flinai ei bobl. Am hynny y ciliodd y drygionus rhag ei ofn ef, a holl weithredwyr anwiredd a ddychrynwyd, oherwydd bod iachawdwriaeth wedi ffynnu yn ei law ef. Fe dristodd hefyd lawer o frenhinoedd, a gwnaeth Jacob yn llawen â’i weithredoedd, a bendigedig yw ei goffadwriaeth am byth. 1 Macabeaid 3:4-7

Oherwydd nid yw buddugoliaeth brwydr yn sefyll mewn lluosogrwydd llu; ond daw nerth o'r nefoedd. Maent yn dod yn ein herbyn mewn llawer o falchder ac anwiredd i'n dinistrio ni, a'n gwragedd a'n plant, ac i'n hysbeilio: Ond yr ydym yn ymladd dros ein bywydau a'n cyfreithiau. Am hynny bydd yr Arglwydd ei hun yn eu dymchwel o'n blaen: ac o ran chwi, peidiwch â'u hofni. 1 Macabeaid 3:19-22

Yna dechreuodd ofn Jwdas a’i frodyr, ac arswyd mawr iawn, ddisgyn ar y cenhedloedd o’u cwmpas: 1 Macabeaid 3:25

Ond am y rhai oedd yn adeiladu tai, neu wedi dyweddïo, neu oedd yn plannu gwinllannoedd, neu oedd yn ofnus, y rhai hynny a orchmynnodd efe iddynt ddychwelyd, pob un i'w dŷ ei hun, yn ôl y gyfraith. 1 Macabeaid 3:56

Yna dywedodd Jwdas wrth y dynion oedd gydag ef, "Peidiwch ag ofni eu llu, ac nac ofni eu hymosodiad. Cofiwch sut y cafodd ein tadau eu hachub yn y Môr Coch, pan oedd Pharo yn eu hymlid â byddin." 1 Macabeaid 4:8-9

Wedi gwneud hyn, dychwelodd Jwdas gyda'i lu o'u hymlid, a dywedodd wrth y bobl, Peidiwch â bod yn chwantus am yr ysbail gan fod brwydr o'n blaenau, a bod Gorgias a'i lu yma wrth ein hymyl yn y mynydd: ond sefwch yn awr yn erbyn ein gelynion, a gorchfygwch hwy, ac wedi hyn gallwch gymryd yr ysbail yn hy. 1 Macabeaid 4:16-18

Am hynny rhedodd arno'n ddewr yng nghanol y frwydr, gan ladd ar y llaw dde ac ar y llaw aswy, fel eu bod wedi'u gwahanu oddi wrtho ar y ddwy ochr. 1 Macabeaid 6:45

Duw a fyddo'n drugarog wrthych, a chofio'r cyfamod a wnaeth ag Abraham, Isaac, a Jacob, ei weision ffyddlon; a rhoi i chwi oll galon i'w wasanaethu ef, ac i wneud ei ewyllys, â dewrder da a meddwl ewyllysgar; 2 Macabeaid 1:2-3

A'r weddi oedd fel hyn; O Arglwydd, Arglwydd Dduw, Creawdwr pob peth, yr hwn wyt ofnadwy a chryf, a chyfiawn, a thrugarog, a'r unig Frenin graslon, 2 Macabeaid 1:24

Yn awr, fel yr oedd efe yno, yn ymgyfodi â'i warchodlu o amgylch y trysorlys, gwnaeth Arglwydd yr ysbrydion, a Thywysog yr holl allu, ddarlun mawr, fel y synnodd pawb a feiddiodd ddod i mewn gydag ef at allu Duw, a llewygodd, ac a ofnasant yn fawr. 2 Macabeaid 3:24

Ond molasant yr Arglwydd, a anrhydeddasai ei le ei hun yn wyrthiol: oherwydd y deml; a oedd ychydig ynghynt yn llawn ofn a thrafferth, pan ymddangosodd yr Arglwydd Hollalluog, a lenwid â llawenydd a gorfoledd. 2 Macabeaid 3:30

A gadael esiampl nodedig i'r rhai ifanc i farw'n ewyllysgar ac yn ddewr dros y cyfreithiau anrhydeddus a sanctaidd. A phan ddywedodd y geiriau hyn, aeth ar unwaith i'r boen: Y rhai a'i harweiniodd, gan newid yr ewyllys da, a'i dwylloasant ychydig yn gynt i gasineb, oherwydd bod yr areithiau rhagfynegedig wedi deillio, fel y tybient, o feddwl anobeithiol. Ond pan oedd yn barod i farw â streipiau, griddfanodd, a dywedodd, Mae'n amlwg i'r Arglwydd, sydd â'r wybodaeth sanctaidd, er y gallwn fod wedi cael fy achub rhag marwolaeth, fy mod yn awr yn dioddef poenau difrifol yn y corff trwy gael fy nghuro: ond yn yr enaid rwy'n fodlon iawn ddioddef y pethau hyn, oherwydd fy mod yn ei ofni. Ac fel hyn y bu farw'r dyn hwn, gan adael ei farwolaeth yn esiampl o ddewrder nobl, ac yn gofeb o rinwedd, nid yn unig i ddynion ifanc, ond i'w holl genedl. 2 Macabeaid 6:28-31

A dywedodd yn ddewr, Cefais y rhain o'r nefoedd; ac oherwydd ei gyfreithiau yr wyf yn eu dirmygu; a chanddo ef yr wyf yn gobeithio eu derbyn eto. Cymaint nes i'r brenin, a'r rhai oedd gydag ef, ryfeddu at ddewrder y dyn ifanc, am nad oedd yn ystyried y poenau o gwbl. Ond yr oedd y fam yn rhyfeddol uwchlaw popeth, ac yn deilwng o gof anrhydeddus: oherwydd pan welodd ei saith mab yn cael eu lladd o fewn un diwrnod, hi a'i goddefodd â dewrder da, oherwydd y gobaith oedd ganddi yn yr Arglwydd. Ie, hi a'u hannogodd bob un ohonynt yn ei hiaith ei hun, yn llawn ysbryd dewr; a chan gyffroi ei meddyliau benywaidd â stumog wrywaidd, dywedodd wrthynt, 2 Macabeaid 7:11-12,20-21

Nac ofna'r poenydd hwn, ond, gan fod yn deilwng o'th frodyr, cymer dy farwolaeth fel y gallaf dy dderbyn di eto mewn trugaredd gyda'th frodyr. 2 Macabeaid 7:29

Y rhai oedd yn ofnus, ac yn amau cyfiawnder Duw, a ffoesant, ac a lithrasant ymaith. 2 Macabeaid 8:13

Felly galwodd Macabeus ei wŷr ynghyd hyd at chwe mil, ac a'u hannogodd i beidio â chael eu taro gan ofn y gelyn, nac ofni llu mawr y cenhedloedd, a ddaethant yn eu herbyn ar gam; ond i ymladd yn wrol, 2 Macabeaid 8:16

Felly pan wnaeth efe hwy'n hyfdra gyda'r geiriau hyn, ac yn barod i farw dros y gyfraith a'r wlad, rhannodd ei fyddin yn bedair rhan; ac ymunodd ag ef ei frodyr ei hun, arweinwyr pob mintai, sef Simon, a Joseff, a Jonathan, gan roi pymtheg cant o ddynion i bob un. 2 Macabeaid 8:21-22

Ond gosododd y rhai oedd gyda Macabeus warchae yn erbyn y gaer yn ddewr am bedwar diwrnod. Eto ar y pumed dydd yn gynnar, ymosododd ugain o ddynion ieuainc o gwmni Macabeus yn wrol, wedi eu llosgi gan ddicter oherwydd y cableddau, ar y mur, a thrwy ddewrder ffyrnig lladdasant bawb a gyfarfuasant â hwy. 2 Macabeaid 10:33,35

Ac o'r diwedd llenwasant y gwersyll ag ofn a therfysg, ac ymadawsant yn llwyddiannus. 2 Macabeaid 13:16

Oherwydd yn yr amseroedd gynt, pan nad oeddent yn cymysgu â'r Cenhedloedd, cyhuddwyd ef o Iddewiaeth, ac fe beryglodd ei gorff a'i fywyd yn feiddgar gyda phob angerdd dros grefydd yr Iddewon. Ond gan fethu ei ergyd oherwydd brys, a'r dyrfa hefyd yn rhuthro i mewn i'r drysau, rhedodd yn feiddgar i fyny at y mur, a bwrw ei hun i lawr yn wrol ymhlith y rhai mwyaf trwchus ohonynt. 2 Macabeaid 14:38,43

Am hynny anogodd ei bobl i beidio ag ofni dyfodiad y cenhedloedd yn eu herbyn, ond i gofio'r cymorth a dderbyniasant o'r nefoedd gynt, ac yn awr i ddisgwyl y fuddugoliaeth a'r cymorth a ddeuai iddynt gan yr Hollalluog. 2 Macabeaid 15:8

Gan gael eu cysuro'n fawr gan eiriau Jwdas, a oedd yn dda iawn, ac yn gallu eu cyffroi i ddewrder, ac i galonogi calonnau'r dynion ieuainc, penderfynasant beidio â gwersyllu, ond ymosod yn ddewr arnynt, a phrofi'r mater yn wrol trwy frwydr, oherwydd bod y ddinas a'r cysegr a'r deml mewn perygl. 2 Macabeaid 15:17

Am hynny yn awr hefyd, O Arglwydd nefoedd, anfon angel da o'n blaen ni, i'w dychryn a'u dychryn; a thrwy nerth dy fraich bydded i'r rhai sy'n dod yn erbyn dy bobl sanctaidd i gablu gael eu taro ag ofn. Ac fel hyn y gorffennodd. 2 Macabeaid 15:23-24

Enoch

Ac efe a atebodd ac a ddywedodd wrthyf, a chlywais ei lais ef: Nac ofna, Enoch, ti ddyn cyfiawn ac ysgrifennydd cyfiawnder: nesâ yma a chlyw fy llais. Enoch 15:1

Peidiwch ag ofni'r pechaduriaid, chwi gyfiawn; oherwydd bydd yr Arglwydd yn eu rhoi eto yn eich dwylo, fel y gallwch farnu arnynt yn ôl eich dymuniadau. Enoch 95:3

Am hynny nac ofnwch, chwi a ddioddefodd; canys iachâd fydd eich rhan, a golau disglair a'ch goleuo, a llais gorffwys a glywch o'r nefoedd. Enoch 96:3

A thros yr holl rai cyfiawn a sanctaidd bydd yn penodi gwarcheidwaid o blith yr angylion sanctaidd, i'w gwarchod fel cannwyll llygad, nes iddo roi terfyn ar bob drygioni a phob pechod, ac er bod y cyfiawn yn cysgu'n hir, nid oes ganddynt ddim i'w ofni. Enoch 100:5

Edrychwch ar y nefoedd, blant y nefoedd, a phob gwaith y Goruchaf, ac ofnwch Ef ac na wnewch ddrwg yn Ei bresenoldeb. Enoch 101:1

Nac ofnwch, eneidiau'r cyfiawn, a byddwch obeithiol, chwi a fu farw mewn cyfiawnder. Enoch 102:4

Ac yn awr nac ofnwch, chwi gyfiawn, pan welwch y pechaduriaid yn tyfu'n gryf ac yn ffynnu yn eu ffyrdd: na fyddwch gymdeithion â hwynt, ond cadwch draw oddi wrth eu trais; oherwydd byddwch yn gymdeithion i luoedd y nefoedd. Enoch 104:6

Jasher

A gweithredodd Methwsela yn uniawn yng ngolwg Duw, fel y dysgodd ei dad Enoch iddo, ac yntau hefyd drwy gydol ei oes dysgodd ddoethineb, gwybodaeth ac ofn Duw i feibion dynion, ac ni throdd oddi wrth y ffordd dda i'r dde nac i'r chwith. Jasher 4:3

A dywedodd wrthynt, Nac ofnwch, nac ofnwch, oherwydd rhoddir ein holl elynion yn ein dwylo, a gallwch wneud â hwy fel y mynnwch. Jasher 7:36

A daeth y brenin ac eisteddodd o flaen Sarai, ac wele angel yr Arglwydd yn sefyll uwch eu pennau, ac ymddangosodd i Sarai a dweud wrthi, Nac ofna, oherwydd clywodd yr Arglwydd dy weddi. Jasher 15:20

Y pryd hwnnw ymddangosodd yr Arglwydd eto i Abram yn Hebron, a dywedodd wrtho, Nac ofna, y mae dy wobr yn fawr iawn ger fy mron, oherwydd ni'th adawaf, nes i mi dy luosi, a'th fendithio a gwneud dy had fel y sêr yn y nefoedd, na ellir eu mesur na'u rhifo. A rhoddaf i'th had yr holl diroedd hyn a weli â'th lygaid, iddynt hwy y rhoddaf hwynt yn etifeddiaeth dragwyddol, yn unig bydd yn gryf a pheidiwch ag ofni, rhodiwch ger fy mron a byddwch yn berffaith. Jasher 16:20-21

A daeth angel yr Arglwydd o hyd iddi yn y lle yr oedd wedi ffoi, wrth ffynnon, ac efe a ddywedodd wrthi, Nac ofna, oherwydd mi a amlhaaf dy had, oherwydd ti a esgori ar fab, a thi a alwi ei enw ef Ismael; yn awr felly dychwel at Sarai dy feistres, ac ymostynga dan ei dwylo hi. Jasher 16:34

A dywedodd yr Arglwydd wrth Satan, A ystyriaist ti fel hyn fy ngwas Abraham? Canys nid oes neb tebyg iddo ar y ddaear, gŵr perffaith ac unionsyth ger fy mron, un sy'n ofni Duw ac yn osgoi drwg; cyn wired â'm bod yn fyw, pe bawn i'n dweud wrtho, 'Dwg â'th fab Isaac ger fy mron,' ni fyddai'n ei atal oddi wrthyf, llawer mwy pe bawn i'n dweud wrtho am ddod ag offrwm poeth ger fy mron o'i braidd neu ei wartheg.' Jasher 22:54

Y pryd hwnnw ymddangosodd yr Arglwydd i Abraham, ac a alwodd arno o'r nefoedd, ac a ddywedodd wrtho, Na osod dy law ar y bachgen, ac na wna ddim iddo; canys yn awr mi wn dy fod yn ofni Duw wrth gyflawni'r weithred hon, ac wrth beidio ag atal dy fab, dy unig fab, oddi wrthyf. Jasher 23:69

Ac ni chododd dyn yn ofni Duw fel Abraham, oherwydd yr oedd wedi ofni ei Dduw o'i ieuenctid, ac wedi gwasanaethu'r Arglwydd, ac wedi mynd yn ei holl ffyrdd yn ystod ei fywyd, o'i blentyndod hyd ddydd ei farwolaeth. Jasher 26:34

A syrthiodd ofn Jacob a'i arswyd ar ei frawd Esau, oherwydd yr oedd Esau yn ofni Jacob yn fawr am yr hyn a wnaeth angylion Duw i Esau, a throdd dicter Esau yn erbyn Jacob yn garedigrwydd. A phan welodd Esau Jacob yn rhedeg tuag ato, rhedodd yntau tuag ato a'i gofleidio, a syrthiodd ar ei wddf, a chusanasant ac wylasant. A rhoddodd Duw ofn a charedigrwydd tuag at Jacob yng nghalonnau'r dynion a ddaeth gydag Esau, a chusanasant Jacob hefyd a'i gofleidio. Ac wylodd Eliffas mab Esau hefyd gyda'i bedwar brawd, meibion Esau, gyda Jacob, a chusanasant ef a'i gofleidio, oherwydd yr oedd ofn Jacob wedi syrthio arnynt oll. Jasher 32:55-58

Yn awr, bydd yn dawel yn eu cylch a bwrw ymaith dy ofnau, ond ymddiried yn yr Arglwydd ein Duw, a gweddïwch arno i'n cynorthwyo a'n gwaredu, a rhoi ein gelynion yn ein dwylo. A dywedodd Jwda wrth Simeon a Lefi, ac wrth ei holl frodyr, Ymgryfhewch a byddwch yn feibion dewr, oherwydd mae'r Arglwydd ein Duw gyda ni, peidiwch â'u hofni. Jasher 34:56,59

A chlywodd yr Arglwydd weddïau Isaac a Jacob, a llenwodd galonnau holl gynghorwyr y brenhinoedd hyn ag ofn a braw mawr nes iddynt ebychu'n unfrydol, A ydych chi'n ffôl heddiw, neu a oes dealltwriaeth ynoch chi, eich bod chi'n mynd i ymladd â'r Hebreaid, a pham y byddwch chi'n ymhyfrydu yn eich dinistr eich hun heddiw? Wele ddau ohonynt wedi dod i ddinas Sichem heb ofn na braw, a lladdasant holl drigolion y ddinas, fel na safodd neb yn eu herbyn, a sut y byddwch chi'n gallu ymladd â nhw i gyd? A throdd y brenhinoedd ac ymataliodd rhag meibion Jacob, oherwydd ni feiddiodd nesáu atynt i ryfela â hwy, oherwydd eu bod yn ofni'n fawr ohonynt, a thoddodd eu calonnau ynddynt o'u hofn ohonynt. Jasher 35:2-3,23

A meddiannodd ofn a braw eu calonnau oherwydd meibion Jacob, ac roeddent yn ofnus iawn ohonynt, ac fe giliasant yn ôl a ffoi o'u blaenau i'r ddinas, a meibion Jacob a'u hymlidiasant hyd at borth y ddinas, a daethant arnynt yn y ddinas. Ac roedd tua phedwar ugain o ddynion a menywod yn dal i ddringo'r mur o'r ddinas ac fe amgylchynasant i gyd Jwda, ac argraffodd yr Arglwydd ofn Jwda yn eu calonnau, fel na allent nesáu ato. Ac ar ôl iddo daro Jwda, rhedodd y dyn cadarn hwn am ei fywyd, oherwydd ofn Jwda, a llithrodd ei draed ar y wal a syrthiodd ymhlith meibion Jacob oedd islaw'r wal, a thrawodd meibion Jacob ef a'i ladd. Jasher 39:8,35,39

Ac yr oedd holl drigolion dinasoedd y Canaaneaid, a'r holl rai oedd ar ochr arall yr Iorddonen, yn ofni meibion Jacob yn fawr, oherwydd dywedasant, Wele yr un peth a wneir i ni fel y gwnaed i'r dinasoedd hynny, oherwydd pwy all sefyll yn erbyn eu cryfder mawr? Jasher 40:10

Yn awr gan hynny fy mab, Joseff fy mab, gobeithio yn yr Arglwydd, ac aros amdano a phaid ag ofni, oherwydd mae'r Arglwydd gyda thi, bydd yn dy achub o bob cyfyngder. Cyfod fy mab, dos i lawr i'r Aifft gyda'th feistri, a phaid ag ofni, oherwydd mae'r Arglwydd gyda thi, fy mab. A pharhaodd hi i lefaru fel y geiriau hyn wrth Joseff, a bu'n llonydd. Jasher 42:39-40

Yn awr gan hynny fy mab, dysg dy blant a phlant dy blant i ofni'r Arglwydd, ac i fynd yn y ffordd dda a fydd yn plesio'r Arglwydd dy Dduw, oherwydd os cedwi ffyrdd yr Arglwydd a'i ddeddfau, bydd yr Arglwydd hefyd yn cadw ei gyfamod ag Abraham i ti, ac yn gwneud yn dda i ti ac i'th had yr holl ddyddiau. Jasher 47:8

Ni welaist faterion llywodraeth yr Aifft yn cael eu rheoleiddio ganddo, heb ymholi â Pharo ei arglwydd; ni welaist yr ofn a'r parch a argraffodd ar yr holl Eifftiaid. Jasher 52:16

Ac ar hanner dydd anfonodd Joseff am y dynion i ddod ger ei fron gyda Benjamin, a dywedodd y dynion wrth uwch-arolygydd tŷ Joseff am yr arian a ddychwelwyd yn eu sachau, a dywedodd wrthynt, Bydd yn dda arnoch, peidiwch ag ofni, ac fe ddug eu brawd Simeon atynt. Jasher 53:4

A dywedodd Jwda wrth Joseff, Yn sicr mae'n briodol i ti a'th bobl fy ofni; cyn wired â bod yr Arglwydd yn fyw, os tynnaf fy nghleddyf unwaith, ni'i rhoddaf eto nes i mi ladd yr holl Aifft heddiw, a byddaf yn dechrau gyda thi ac yn gorffen gyda Pharo dy feistr. Jasher 54:10

A Jwda, wrth weld rhai o'i frodyr yn ofnus, a ddywedodd wrthynt, Pam yr ydych yn ofni tra bo gras Duw gyda ni? A phan welodd Jwda holl bobl yr Aifft yn eu hamgylchynu ar orchymyn Joseff i'w dychryn, dim ond Joseff a orchmynnodd iddynt, gan ddweud, Peidiwch â chyffwrdd ag unrhyw un ohonynt. Jasher 54:42

Wele air yr Arglwydd ato, gan ddywedyd, Dos i lawr i'r Aifft gyda'th holl deulu ac aros yno; nac ofna fynd i lawr i'r Aifft, oherwydd yno y'th wnaf yn genedl fawr. A dywedodd Jacob ynddo'i hun, Mi af i weld fy mab a yw ofn ei Dduw eto yn ei galon ymhlith holl drigolion yr Aifft. A dywedodd yr Arglwydd wrth Jacob, Nac ofna rhag Joseff, oherwydd y mae'n dal i gadw ei uniondeb i'm gwasanaethu, fel y bydd yn dda yn dy olwg di, a llawenhaodd Jacob yn fawr am ei fab. Jasher 55:2-4

Ac er mwyn gwybod yr arwyddion a'r rhyfeddodau nerthol a wnei'r Arglwydd yn yr Aifft o achos ei bobl Israel, er mwyn i blant Israel ofni Arglwydd Dduw eu hynafiaid, a rhodio yn ei holl ffyrdd ef, hwy a'u had ar eu hôl yr holl ddyddiau. Jasher 63:8

A thaflodd yr Arglwydd ddychryn mawr yng ngwersyll y brenhinoedd, fel y syrthiodd ofn meibion Israel arnynt. A gwelodd holl ddynion yr Aifft y drwg a wnaeth meibion Israel iddynt, felly ofnodd holl Aifft feibion Israel yn fawr, oherwydd gwelasant eu nerth mawr, ac nad oedd un ohonynt wedi syrthio. Jasher 64:36,49

Ond ofnai'r bydwragedd Dduw, ac ni wrandawsant ar frenin yr Aifft nac ar ei eiriau ef, a phan esgorodd y menywod Hebreaidd ar fab neu ferch i'r fydwraig, yna gwnaeth y fydwraig bopeth oedd angenrheidiol i'r plentyn, a'i adael i fyw; felly y gwnaeth y bydwragedd yr holl ddyddiau. Jasher 66:27

Ac ofnodd Moses Arglwydd Dduw ei dadau, fel na ddaeth ati hi, ac ni throodd ei lygaid ati hi. Ac ofnodd Moses yr Arglwydd ei Dduw ar hyd ei oes, a rhodiodd Moses gerbron yr Arglwydd mewn gwirionedd, â'i holl galon ac â'i holl enaid; ni throdd oddi wrth y ffordd gywir holl ddyddiau ei oes; ni wyrodd oddi wrth y ffordd i'r dde na'r chwith, yr hon yr oedd Abraham, Isaac a Jacob wedi cerdded ynddi. Jasher 73:32,37

Ac yr oedd holl feibion Cush yn ofni estyn eu llaw yn erbyn Moses, oherwydd yr oedd yr Arglwydd gyda Moses, a chofiodd meibion Cush y llw a dyngasant i Moses, am hynny ni wnaethant niwed iddo. Jasher 76:10

A dywedodd Moses wrth Pharo, Wele, er mai ti yw cyntafanedig dy fam, eto paid ag ofni, oherwydd ni fyddi farw, oherwydd gorchmynnodd yr Arglwydd y byddi fyw, er mwyn dangos i ti ei allu mawr a'i fraich gref estynedig. Jasher 80:57

A dywedodd Moses wrthynt, Nac ofnwch, sefwch yn llonydd a gwelwch iachawdwriaeth yr Arglwydd a wnaiff heddiw i chwi. Yr ail adran oedd o blant Sabulon, Benjamin a Nafftali, a phenderfynasant fynd yn ôl i'r Aifft gyda'r

Eifftiaid. A dywedodd Moses wrthynt, Nac ofnwch, oherwydd fel y gwelaist yr Eifftiaid heddiw, felly ni welwch hwy mwyach byth. Y drydedd adran oedd o blant Jwda a Joseff, a phenderfynasant fynd i gyfarfod â'r Eifftiaid i ymladd â hwy. A dywedodd Moses wrthynt, Safwch yn eich lleoedd, oherwydd bydd yr Arglwydd yn ymladd drosoch, a byddwch yn dawel. A'r bedwaredd adran oedd o blant Lefi, Gad, ac Aser, a phenderfynasant fynd i ganol yr Eifftiaid i'w drysu, a dywedodd Moses wrthynt, Arhoswch yn eich safleoedd ac nac ofnwch, dim ond galw ar yr Arglwydd fel y gall efe eich achub o'u dwylo. Jasher 81:28-33

Y pryd hwnnw dywedodd yr Arglwydd wrth feibion Israel, Nac ofnwch ef, oherwydd rhoddais ef a'i holl bobl a'i holl dir yn eich llaw, a gwnewch iddo ef fel y gwnaethoch i Sihon. Jasher 85:26

A gorchmynnodd yr Arglwydd i Josua fab Nun, a dywedodd wrtho, Bydd yn gryf a dewr, oherwydd ti a ddygi blant Israel i'r tir a addewais ei roi iddynt, a byddaf gyda thi. A dywedodd Moses wrth Josua, Bydd yn gryf a dewr, oherwydd ti a wnei i blant Israel etifeddu'r tir, a bydd yr Arglwydd gyda thi, ni'th adaw na'th gefnu, nac ofna na digalonni. Jasher 87:3-4

Ni saif neb yn dy erbyn holl ddyddiau dy fywyd; fel yr oeddwn gyda Moses, felly y byddaf gyda thi, yn unig bydd yn gryf ac yn ddewr i gadw'r holl gyfraith a orchmynnodd Moses i ti, na throi oddi wrth y ffordd i'r dde nac i'r chwith, er mwyn i ti ffynnu ym mhopeth a wnei. Ac ar ddiwedd saith diwrnod daethant at Josua yn y gwersyll a dweud wrtho, Mae'r Arglwydd wedi rhoi'r holl wlad yn ein llaw ni, ac mae ei thrigolion wedi toddi gan ofn o'n plegid ni. A dywedodd yr Arglwydd wrth Josua, Nac ofna, ac na ddychryna, wele fi wedi rhoi yn dy law Ai, ei brenin a'i phobl, a gwnei iddynt fel y gwnaethost i Jericho a'i brenin, dim ond ei hysbail a'i hanifeiliaid a gymerwch yn ysbail i chi'ch hunain; gosodwch gynllwyn ar gyfer y ddinas y tu ôl iddi. Jasher 88:4,8,38

A dywedodd yr Arglwydd wrth Josua, Nac ofna hwynt, oherwydd yfory tua'r adeg hon y rhoddaf hwynt i gyd yn farw o'th flaen; ti a dori llinynnau eu ceffylau ac a losgi eu cerbydau â thân. Jasher 89:42

Cryfhewch eich hunain, a bydded calon pob un ohonoch sy'n ymddiried yn yr Arglwydd yn ddewr. Y Diwedd. Jasher 91:17

Jiwbilîau

A chwi, amlhewch ac amlhewch ar y ddaear, ac ymledwch arni, a byddwch yn fendith arni. Byddaf yn ysbrydoli eich ofn a'ch braw ym mhopeth sydd ar y ddaear ac yn y môr. Jiwbilîau 6:5

A byddaf yn Dduw i ti ac i'th fab, ac i fab dy fab, ac i'th holl had: nac ofna, o hyn ymlaen ac hyd holl genedlaethau'r ddaear yr wyf fi yn Dduw i ti. Jiwbilîau 12:24

Ar ôl y pethau hyn, yn y bedwaredd flwyddyn o'r wythnos hon, ar y lleuad newydd o'r trydydd mis, daeth gair yr Arglwydd at Abram mewn breuddwyd, gan ddweud: 'Nac ofna, Abram; myfi yw dy amddiffynnydd, a bydd dy wobr yn fawr iawn.' Jiwbilî 14:1

A dywedais wrtho: 'Paid â rhoi dy law ar y bachgen, ac na wnei ddim iddo; oherwydd yn awr yr wyf wedi dangos dy fod yn ofni'r Arglwydd, ac nad wyt wedi atal dy fab, dy fab cyntaf-anedig, oddi wrthyf.' Jiwbilî 18:11

Nac ofna, fy mab Jacob, a na ddychryna, O fab Abraham: Bydded i'r Duw Goruchaf dy gadw rhag dinistr, a'th achub rhag holl lwybrau camgymeriad. Jiwbilî 22:23

Ac ymddangosodd yr Arglwydd iddo y noson honno, ar y lleuad newydd o'r mis cyntaf, a dywedodd wrtho: 'Myfi yw Duw Abraham dy dad; nac ofna, oherwydd yr wyf fi gyda thi, a bendithiaf di, a byddaf yn sicr o amlhau dy had fel tywod y ddaear, er mwyn Abraham fy ngwas.' Jiwbilî 24:22

Nac ofna, fam; bydd yn sicr y gwnaf dy ewyllys a rhodi mewn uniondeb, ac na lygraf fy ffyrdd am byth. Jiwbilî 25:10

Nac ofna o'i achos ef, fy chwaer, oherwydd y mae ar y llwybr unionsyth ac y mae'n ŵr perffaith: ac y mae'n ffyddlon ac ni fydd yn diflannu. Nac wylo. Jiwbilî 27:17

Ac wrth Jwda dywedodd: 'Rhoddo'r Arglwydd i ti nerth a phŵer i sathru pawb sy'n dy gasáu; byddi'n dywysog, ti ac un o'th feibion, dros feibion Jacob; bydded i'th enw ac enw dy feibion fynd allan ac ym mhob gwlad a rhanbarth. Yna bydd y Cenhedloedd yn ofni o'th flaen, a bydd yr holl genhedloedd yn crynu.' Jiwbilîau 31:18

Nac ofna, oherwydd fel y gwelaist a'i ddarllenaist, felly y bydd y cyfan; ac ysgrifenna bopeth fel y gwelaist a'i ddarllenaist. Jiwbilîau 32:24

Ac nac ofna o achos Jacob; oherwydd mawr a nerthol ac anrhydeddus yw gwarcheidwad Jacob, a chanmolir yn fwy na gwarcheidwad Esau. Jiwbilîau 35:17

Ac yn awr, mi wnaf i chwi dyngu llw mawr—oherwydd nid oes llw mwy nag ef, wrth yr enw gogoneddus ac anrhydeddus a mawr a godidog a rhyfeddol a chadarn, yr hwn a greodd y nefoedd a'r ddaear a phob peth gyda'i gilydd—y byddwch yn ei ofni ac yn ei addoli. Jiwbilî 36:7

Ac ar yr unfed ar bymtheg ymddangosodd yr Arglwydd iddo, a dywedodd wrtho, 'Jacob, Jacob'; ac efe a ddywedodd, 'Dyma fi.' A dywedodd wrtho: 'Myfi yw Duw dy dadau, Duw Abraham ac Isaac; nac ofna fynd i lawr i'r Aifft, oherwydd yno y gwnaf di'n genedl fawr; mi af i lawr gyda thi, a mi a'th ddygaf i fyny (eto), ac yn y wlad hon y'th gladdir, a rhodded Joseff ei ddwylo ar dy lygaid. Jiwbilî 44:5

Llyfrau Coll y Beibl

Paid ag ofni, Joachim, nac â phoeni wrth fy ngolwg i, oherwydd angel yr Arglwydd ydw i, wedi'i anfon ganddo atat ti, i'th hysbysu fod dy weddïau wedi'u clywed, a'th elusennau wedi esgyn gerbron Duw. Efengyl Geni Mair 2:3

Wedi hynny ymddangosodd yr angel i Anna ei wraig gan ddweud: Nac ofna, ac na feddyliwch mai ysbryd yw'r hyn a weli. Oherwydd myfi yw'r angel a offrymodd eich gweddïau a'ch elusen gerbron Duw, ac yr wyf yn awr wedi fy anfon atoch, i'ch hysbysu y bydd merch yn cael ei geni i chi, a elwir yn Fair, a bendithir uwchlaw'r holl fenywod. Efengyl Geni Fair 3:1-2

A bydd Ysbryd yr Arglwydd yn gorffwys arno, Ysbryd Doethineb a Dealltwriaeth, Ysbryd Cyngor a Nerth, Ysbryd Gwybodaeth a Duwioldeb, ac Ysbryd ofn yr Arglwydd a'i lenwir ef. Efengyl Geni Mair 5:15

Ond tra oedd efe yn myfyrio ar y pethau hyn, wele angel yr Arglwydd yn ymddangos iddo yn ei gwsg, ac a ddywedodd wrth Joseff, mab Dafydd, nac ofna; Na fydded i amau'r Forwyn yn euog o odinebu, nac i feddwl dim o'i le, ac nac ofni ei chymryd yn wraig; oherwydd nid gwaith dyn yw'r hyn a genhedlwyd ynddi hi ac sydd yn awr yn peri gofid i'ch meddwl. Efengyl Geni Mair 8:8-10

Yna atebodd yr archoffeiriad, Joseff, ofna'r Arglwydd dy Dduw, a chofia sut y deliodd Duw â Dathan, Cora ac Abiram, sut y agorodd y ddaear a'u llyncu, oherwydd eu gwrthddywediad. Yn awr gan hynny, Joseff, ofna Dduw, rhag i bethau tebyg ddigwydd yn dy deulu. Protevangelion 8:14-15

Ac wele, angel yr Arglwydd a safodd wrthi, ac a ddywedodd, Nac ofna, Mair, oherwydd ti a gefaist ffafr yng ngolwg Duw; Protevangelion 9:9

Paid ag ofni cymryd y ferch ifanc honno, oherwydd yr hyn sydd ynddi yw o'r Ysbryd Glân; a hi a esgor ar fab, a thi a elwi ei enw ef Iesu, oherwydd efe a achub ei bobl oddi wrth eu pechodau. Protevangelion 10:18-19

Dywedodd y fam wrthi, Nac ofna, ferch; gad iddo fod ar ei ben ei hun nes iddo ddod yn nes atat! yna dangosa iddo'r lliain cadach a roddodd y Fonesig Fair inni, a chawn weld beth fydd yn digwydd. 1af Efengyl Babandod Iesu Grist 13:15

Dywedodd Iesu wrtho, Nac ofna, ac nac ymchwela; 1af Efengyl Babandod Iesu Grist 16:12

A chlywsom angel yn dweud wrth y gwragedd wrth feddrod Iesu, Nac ofnwch; mi wn eich bod yn ceisio Iesu a groeshoeliwyd; y mae wedi atgyfodi fel y rhagfynegodd. Efengyl Nicodemus 10:5

Ond gan afael yn fy llaw, cododd Iesu fi oddi ar y ddaear, ac yna taenellodd y gwlith arnaf; ond gan sychu fy wyneb, cusanodd fi, a dywedodd wrthyf, Nac ofna, Joseff; edrych arnaf, oherwydd myfi yw. Efengyl Nicodemus 11:21

Pwy wyt ti, felly, sy'n mynd i mewn i'n cartrefi gyda chymaint o ddewrder, ac nid yn unig nad wyt yn ofni ein bygwth â'r cosbau mwyaf, ond hefyd yn ymdrechu i achub pawb arall o'r cadwyni yr ydym yn eu dal ynddynt? Efengyl Nicodemus 17:11

Yna gwaeddodd y proffwyd brenhinol Dafydd yn hy, a dywedodd, Cenwch i'r Arglwydd gân newydd, oherwydd gwnaeth bethau rhyfeddol; ei ddeheulaw a'i fraich sanctaidd a'i rhoddasant y fuddugoliaeth iddo. Efengyl Nicodemus 19:13

Am hynny, fy anwylyd, fel y clywsoch am ddyfodiad yr Arglwydd, felly meddyliwch a gweithredwch mewn ofn, a bydd yn fywyd tragwyddol i chwi; Epistol Paul at y Laodiceaid 1:10

Am y rheswm hwn, anfonodd Duw ei Fab Iesu Grist, yr wyf yn ei bregethu, ac yn yr hwn yr wyf yn cyfarwyddo dynion i osod eu gobeithion fel y person hwnnw yn unig a oedd â chymaint o dosturi at y byd twyllodrus, fel na fyddai, O lywodraethwr, yn cael ei gondemnio, ond bod ganddo ffydd, ofn Duw, gwybodaeth am grefydd, a chariad at y gwirionedd. A chan iddi sylweddoli nad oedd Paul yn ofni dioddefaint, ond ei fod, trwy gymorth dwyfol, yn ymddwyn yn ddewr, cynyddodd ei ffydd gymaint nes iddi gusanu ei gadwyni. Actau Paul a Thecla 4:5,12

Yna daeth llais o’r nefoedd, gan ddweud, “Paid ag ofni, Thecla, fy ngwas ffyddlon, oherwydd yr wyf fi gyda thi. Edrych a gweld y lle sydd wedi’i agor i ti: yno y bydd dy breswylfa dragwyddol; yno y cei’r weledigaeth fendigedig.” Actau Paul a Thecla 11:11

Felly y mae gostyngeiddrwydd ac ofn duwiol y dynion mawr a rhagorol hyn, a gofnodwyd yn yr Ysgrythurau, trwy ufudd-dod, wedi ein gwneud nid yn unig ni, ond hefyd y cenedlaethau o'n blaen ni yn well; hyd yn oed cynifer ag a dderbyniodd ei oraclau sanctaidd gydag ofn a gwirionedd. 1af Epistol Clement at y Corinthiaid 9:1

Gadewch inni anrhydeddu'r rhai sydd wedi'u gosod arnom; gadewch inni barchu'r henuriaid sydd yn ein plith; a gadewch inni addysgu'r dynion ieuanc, mewn disgyblaeth ac ofn yr Arglwydd. Bydded eu helusrwydd yn ddi-barch i bersonau fel ei gilydd tuag at bawb sy'n ofni Duw yn grefyddol. Ac yn enwedig bydded iddynt ddysgu pa mor fawr yw pŵer gostyngeiddrwydd gyda Duw; faint o fudd sydd gan elusen bur a sanctaidd gydag ef; pa mor ardderchog a mawr yw ei ofn; a sut y bydd yn achub pawb sy'n troi ato â sancteiddrwydd mewn meddwl pur. 1af Epistol Clement at y Corinthiaid 10:7,11,13

Dewch blant a gwrandewch arnaf, a dysgaf i chwi ofn yr Arglwydd. Pa ddyn sydd yn chwennych bywyd, ac yn caru gweld dyddiau da? Cadw dy dafod rhag drwg, a'th wefusau rhag iddynt ddywedyd twyll. Cili oddi wrth ddrwg a gwna ddaioni; ceisiwch heddwch a dilynwch ef. Mae gan ein Tad holl-drugareddus a daionus galonnau tosturi tuag at y rhai sy'n ei ofni; ac yn garedig ac yn gariadus y mae'n rhoi ei rasau i bawb sy'n dod ato â meddwl syml. 1af Epistol Clement at y Corinthiaid 11:2-4,9

Gan fod Duw, felly, yn gweld ac yn clywed pob peth; gadewch inni ei ofni ef, a rhoi o’r neilltu ein gweithredoedd drygionus sy’n deillio o chwantau drwg; fel y gallwn, trwy ei drugaredd, gael ein gwaredu rhag y gondemniad sydd i ddod. 1af Epistol Clement at y Corinthiaid 13:1

Byddi wedi dy guddio rhag pla’r tafod; ac ni fyddi’n ofni dinistr pan ddaw. Byddi’n chwerthin am y drygionus a’r pechaduriaid; ac ni fyddi’n ofni anifeiliaid y ddaear. Bydd yr anifail gwyllt mewn heddwch gyda thi. 1af Epistol Clement at y Corinthiaid 23:10-11

Caniatâ i bob enaid dyn sy'n galw ar ei enw gogoneddus a sanctaidd, ffydd, ofn, heddwch, amynedd, dirwest, sancteiddrwydd a sobrwydd, i bawb sy'n fodlon yn ei olwg ef; trwy ein Harchoffeiriad a'n Hamddiffynnydd Iesu Grist, trwy yr hwn y bo gogoniant, a mawredd, a nerth, ac anrhydedd, iddo ef yn awr ac am byth. Amen. 1af Epistol Clement at y Corinthiaid 24:2

Hefyd, nac ofnwn ddynion: ond yn hytrach Duw. Am hynny, os gwnaem bethau mor ddrwg, dywedodd yr Arglwydd: Pe byddech yn ymlynu wrthyf, hyd yn oed yn fy mynwes, a pheidio â chadw fy ngorchmynion, byddwn

yn eich gwrthod, ac yn dweud wrthych: Ewch oddi wrthyf; ni wn o ble yr ydych, chwi weithredwyr anwiredd. Ail Epistol Clement at y Corinthiaid 2:15

Am hynny, frodyr, gan adael ein hymdaith yn y byd hwn yn ewyllysgar er mwyn cydwybod, gwnawn ewyllys yr hwn a'n galwodd, ac nid ofnwn ymadael â'r byd hwn. Oherwydd dywed yr Arglwydd, "Byddwch fel defaid yng nghanol bleiddiaid." Atebodd Pedr, "Beth os rhwygo'r bleiddiaid y defaid yn ddarnau?" Dywedodd Iesu wrth Pedr, "Peidiwch â gadael i'r defaid ofni'r bleiddiaid ar ôl marwolaeth. Ac nid ofnwch y rhai sy'n eich lladd, ac ar ôl hynny nid oes ganddynt fwy i'w wneud i chwi; ond ofnwch yr hwn sydd, ar ôl i chwi farw, â'r awdurdod i fwrw'r enaid a'r corff i dân uffern." Ail Epistol Clement at y Corinthiaid 3:1-2

Yn awr, cynorthwywyr ein ffydd yw ofn ac amynedd; ein cyd-ymladdwyr yw hir-oddefgarwch ac ymataliaeth. Epistol Cyffredinol Barnabas 2:2

Gadewch inni ddod yn ysbrydol, yn deml berffaith i Dduw. Cymaint ag y mae ynom ni, gadewch inni fyfyrio ar ofn Duw; ac ymdrechu hyd eithaf ein gallu i gadw ei orchmynion; fel y gallwn lawenhau yn ei farnau cyfiawn. Epistol Cyffredinol Barnabas 3:12

Ac yn hyn y llefarodd yn dda, gan ystyried y gorchymyn. Beth, gan hynny, yw'r hyn y mae'n ei ddweud?—Y dylem lynu wrth y rhai sy'n ofni'r Arglwydd; gyda'r rhai sy'n myfyrio ar orchymyn y gair a dderbyniasant yn eu calon; gyda'r rhai sy'n cyhoeddi barnedigaethau cyfiawn yr Arglwydd, ac yn cadw ei orchmynion; Epistol Cyffredinol Barnabas 9:17

Ac eto: Bydd yn trigo yn ogof uchel y graig gadarn. Ac yna, beth sy'n dilyn yn yr un proffwyd? Mae ei ddŵr yn ffyddlon; cewch weld y brenin gyda gogoniant, a bydd eich enaid yn dysgu ofn yr Arglwydd. A beth sy'n dilyn?—Ac yr oedd afon yn rhedeg ar y llaw dde, a choed prydferth yn tyfu wrthi; a'r sawl a fwyta ohonynt a fydd byw am byth. Dyma arwyddocâd hyn: ein bod yn mynd i lawr i'r dŵr yn llawn pechodau a halogrwydd; ond yn dod i fyny eto, gan ddwyn ffrwyth; gan gael yn ein calonnau'r ofn a'r gobaith sydd yn Iesu, trwy'r ysbryd. A phwy bynnag a fwyta ohonynt a fydd byw am byth. Epistol Cyffredinol Barnabas 10:6,14

Na thynnwch eich llaw oddi wrth eich mab, nac oddi wrth eich merch; ond dysg iddynt o'u hieuenctid ofn yr Arglwydd. Na chwennych eiddo eich cymydog; ac na fydd yn gorthrwmwr. Ac na fydd eich calon yn ymlynu wrth ddynion balch; ond fe'ch cyfrifir ymhlith y cyfiawn a'r gostyngedig. Beth bynnag a ddigwydd i chi, fe'u derbyniwch fel daioni. Na fydd yn ddwyfeddol, nac yn ddwydafod; oherwydd magl marwolaeth yw dwydafod. Bydd yn ddarostyngedig i'r Arglwydd ac i feistri israddol fel i gynrychiolwyr Duw, mewn ofn a pharch. Na fydd yn chwerw yn eich orchmynion tuag at yr un o'ch gweision sy'n ymddiried yn Nuw; rhag i chi siawns peidio ag ofni'r hwn sydd uwchlaw'r ddau; oherwydd ni ddaeth i alw neb â pharch at bersonau, ond pwy bynnag a baratowyd gan yr ysbryd. Epistol Cyffredinol Barnabas 14:12-15

Y mae'r amseroedd diwethaf wedi dod arnom: gan hynny gadewch inni fod yn barchus iawn ac ofni amynedd Duw, rhag iddo fod i ni i gondemniad. Oherwydd gadewch inni naill ai ofni'r digofaint sydd i ddod, neu garu'r gras yr ydym yn ei fwynhau ar hyn o bryd: fel trwy'r naill, neu'r llall, o'r rhain y cawn yng Nghrist Iesu, i fywyd gwirioneddol. Epistol Ignatius at yr Effesiaid 3:5-6

Canys yn awr y dylwn ofni yn fwy fyth; a pheidio â gwrando ar y rhai sy'n dymuno fy nghrynu. Epistol Ignatius at yr Effesiaid 1:13

Ond, wedi dod ataf fy hun, a chofio gogoniant Gad, a chymryd dewrder, syrthiais ar fy ngliniau, a dechreuais gyffesu fy mhechodau eto fel o'r blaen. Bugail Hermas (Gweledigaethau) 3:8

Yn gyntaf oll, credwch fod un Duw a greodd a lluniodd bopeth o ddim byd yn fodolaeth. Mae'n deall pob peth, ac yn anferth yn unig, ni ellir ei ddeall gan unrhyw un. Ni ellir ei ddiffinio gan unrhyw eiriau, na'i ddychmygu gan y meddwl. Felly credwch ynddo; ac ofna ef; a chan ei ofni, ymatal rhag pob drwg. Cadwch y pethau hyn, a bwrw pob chwant ac anwiredd ymhell oddi wrthych, a gwisgwch gyfiawnder, a byddwch fyw i Dduw, os cadwch y gorchymyn hwn. 2il Lyfr Hermas (Gorchmynion) 1:1-5

Gorchmynnais i ti, meddai ef, yn fy ngorchmynion cyntaf, y dylech gadw ffydd ac ofn, ac edifeirwch. Ie, Syr, dywedais i. 2il Lyfr Hermas (Gorchmynion) 6:1

Ofna Dduw, meddai ef, a chadw ei orchmynion. Oherwydd os cedwi ei orchmynion, byddi'n nerthol ym mhob gwaith, a bydd dy holl weithredoedd yn rhagorol. Oherwydd trwy ofni Duw, fe wnei bob peth yn dda. Dyma'r ofn y mae'n rhaid i ti gael dy effeithio ag ef er mwyn dy achub. Ond nac ofna'r diafol: oherwydd os ofni'r Arglwydd, bydd gennyt arglwyddiaeth arno; oherwydd nid oes pŵer ynddo. Yn awr, os nad oes pŵer ynddo, yna ni ddylid ei ofni chwaith. Ond yr hwn y mae pŵer rhagorol ynddo, y mae i'w ofni: oherwydd mae pob un sydd â phŵer, i'w ofni. Ond yr hwn nad oes ganddo bŵer yn cael ei ddirmygu gan bawb. Ofna weithredoedd y diafol, oherwydd eu bod yn ddrwg. Oherwydd trwy ofni'r Arglwydd, fe ofni ac ni wnei weithredoedd y diafol, ond cadw dy hun oddi wrthynt. Felly mae ofn deublyg; os na wnei ddrwg, ofna'r Arglwydd ac ni wnei. Ond os gwnei ddaioni, mae ofn yr Arglwydd yn gryf, ac yn fawr ac yn ogoneddus. Am hynny, ofna Dduw a byddi byw: a phwy bynnag a'i hofna ef, ac a gadwo ei orchmynion, eu bywyd hwy sydd gyda'r Arglwydd. Ond y rhai nad ydynt yn eu cadw, nid oes bywyd ynddynt. 2il Lyfr Hermas (Gorchmynion) 7:1-6

Nac ymatal rhag unrhyw weithredoedd da, ond gwna hwy. Clyw, meddai ef, beth yw rhinwedd y gweithredoedd da hynny y mae'n rhaid i ti eu gwneud, er mwyn i ti gael dy achub. Y cyntaf oll yw ffydd; ofn yr Arglwydd; elusen; cytgord; cyfiawnder; gwirionedd; amynedd; diweirdeb. 2il Lyfr Hermas (Gorchmynion) 8:8

Ond y rhai sydd ag ofn yr Arglwydd, ac sy'n chwilio am y gwirionedd am Dduw, gan fod eu holl feddyliau tuag at yr Arglwydd; maent yn deall beth bynnag a ddywedir wrthynt, ac yn ei ddeall ar unwaith, oherwydd bod ofn yr Arglwydd ynddynt. 2il Lyfr Hermas (Gorchmynion) 10:13

Pwy bynnag felly a ymado â phob chwant drwg, a fydd byw i Dduw; ond y rhai sy'n ddarostyngedig iddynt a fyddant farw am byth. Oherwydd mae'r chwant drwg hwn yn angheuol. Felly, gwisgwch awydd cyfiawnder, a chan eich bod wedi'ch arfogi ag ofn yr Arglwydd, gwrthsefyll pob chwant drygionus. Oherwydd mae'r ofn hwn yn trigo mewn chwantau da; a phan welo chwant drwg eich arfogi ag ofn yr Arglwydd, ac yn ei wrthsefyll, bydd yn ffoi ymhell oddi wrthych, ac ni fydd yn ymddangos o'ch blaen, ond byddwch yn ofni eich arfwisg. A chewch y fuddugoliaeth, a chewch eich coroni amdani; a chewch gyrraedd y chwant hwnnw sy'n dda; a rhoddwch y fuddugoliaeth a gawsoch i Dduw, a gwasanaethwch ef wrth wneud yr hyn yr hoffech ei wneud eich hun. Oherwydd os gwasanaethwch chwantau da, a byddwch yn ddarostyngedig iddynt; byddwch yn gallu cael yr arglwyddiaeth dros eich chwantau drygionus; a byddant yn ddarostyngedig i chi fel y mynnwch. A dywedais, Syr, byddwn yn gwybod sut i wasanaethu'r chwant hwnnw sy'n dda? Gwrandewch, medd ef, Ofna Dduw a rhoi dy ymddiriedaeth ynddo, a chara wirionedd a chyfiawnder, a gwna'r hyn sy'n dda. 2il Lyfr Hermas (Gorchmynion) 12:6-10

A throwch at yr Arglwydd eich Duw, a gadewch y diafol a'i bleserau, oherwydd eu bod yn ddrwg, ac yn chwerw, ac yn aflan. Ac nac ofnwch y diafol, oherwydd nid oes ganddo rym drosoch. Oherwydd yr wyf fi gyda chwi, cennad edifeirwch, sydd â'r arglwyddiaeth arno. Mae'r diafol yn wir yn dychryn dynion; ond mae ei ofn yn ofer. Am hynny nac ofnwch ef, a bydd yn ffoi oddi wrthych. Oherwydd os gwrthsefyllwch ef, bydd yn ffoi ymaith â dryswch oddi wrthych. Ond y rhai nad ydynt yn llawn yn y ffydd, yn ofni'r diafol, fel pe bai ganddo ryw rym mawr. Oherwydd mae'r diafol yn profi gweision Duw ac os yw'n eu cael yn wag, mae'n eu dinistrio. Ond yr wyf fi, cennad edifeirwch, yn dweud wrthych, nac ofnwch y diafol, oherwydd anfonwyd fi atoch, fel y byddaf gyda chwi, cynifer ag a edifarha â'ch holl galon, ac fel y gallaf eich cadarnhau yn y ffydd. Nac ofnwch yn y lleiaf o'i fygythiadau, oherwydd maent heb rym, fel nerfau dyn marw. Ond gwrandewch arnaf fi, ac ofnwch yr Arglwydd Hollalluog, yr hwn sydd â'r gallu i'ch achub a'ch dinistrio; a chadwch ei orchmynion ef, fel y byddoch fyw i Dduw. 2il Lyfr Hermas (Gorchmynion) 12:22-23,27,30,33

Ond yr hyn a wnewch er mwyn enw'r Arglwydd, fe gewch yn eich dinas, a chewch lawenydd heb dristwch na ofn. Am hynny na chwennych gyfoeth y cenhedloedd; oherwydd y maent yn ddinistriol i weision Duw. 3ydd Llyfr Hermas (Dymfelychiadau) 1:9

Ond ymddiried yn yr Arglwydd, oherwydd os gwnei di'r pethau hyn, a'i ofni ef, ac ymatal rhag pob gweithred ddrwg, y byddi'n fyw i Dduw. 3ydd Llyfr Hermas (Dymfelybiaethau) 5:6

Dywedais wrtho; Syr, yr wyf yn erfyn arnoch o hyd i ddangos un peth i mi yn awr. Beth, meddai ef, yr wyt ti'n ei ofyn? Dywedais wrtho; A yw'r rhai sy'n ymadael â ofn Duw, yn cael eu poenydio am yr un amser ag y maent yn mwynhau eu hyfrydwch a'u pleserau ffug? Atebodd fi: Maent yn cael eu poenydio am yr un amser. 3ydd Llyfr Hermas (Dymfelychiadau) 6:28

Dywedais wrtho, Syr, rwy'n gobeithio y bydd pawb, pan glywant y pethau hyn, yn edifarhau. Oherwydd rwy'n ymddiried y bydd pawb sy'n cydnabod eu troseddau, ac yn cymryd ofn yr Arglwydd, yn dychwelyd i edifeirwch. 3ydd Llyfr Hermas (Dymfelychiadau) 8:81

Ond yn awr yr wyt ti wedi dy oleuo gan yr angel, ond eto gan yr un Ysbryd. Ond rhaid i ti ystyried pob peth yn ddiwyd; oherwydd am hynny yr anfonwyd fi i'th dŷ gan y negesydd parchus hwnnw, fel pan fyddi wedi gweld pob peth yn nerthol, na fyddi'n ofni fel o'r blaen. 3ydd Llyfr Hermas (Dymfelychiadau) 9:4

Ond y rhai oedd yn ofnus ac yn amheus, ac a drafodasant gyda'u hunain a ddylent gyffesu neu wadu Crist, ac eto a ddioddefasant; mae eu ffrwythau'n llai, oherwydd i'r meddwl hwn ddod i'w calonnau. 3ydd Llyfr Hermas (Dymfelychiadau) 9:237

Gwybydd a gwêl, yn y dydd y traddodaist Iesu i mi, i mi dosturio wrthyf fy hun, a thystiolaethu trwy olchi fy nwylo (fy mod yn ddieuog), ynglŷn â'r hwn a gododd o'r bedd ar ôl tridiau, ac a gyflawnodd dy bleser ynddo, oherwydd yr oeddit yn dymuno i mi fod yn gysylltiedig â thi yn ei groeshoeliad. Ond rwy'n dysgu yn awr gan y dienyddwyr a chan y milwyr a wyliasant ei feddrod ei fod wedi codi o'r meirw. Ac rwyf wedi cadarnhau'n arbennig yr hyn a ddywedwyd wrthyf, iddo ymddangos yn gorfforol yng Ngalilea, i'r un ffurf, a chyda'r un llais, a chyda'r un athrawiaeth, a chyda'r disgyblion call, heb newid 1 mewn dim, ond pregethu'n hyfdra ei atgyfodiad, a theyrnas dragwyddol. Llythyr Pilat at Herod

Llyfrau Anghofiedig Eden

Cryfha dy galon, a phaid ag ofni. Nid cosb yw'r tywyllwch hwn. Ond, O Adda, myfi a wneuthum y dydd, ac a osodais yr haul ynddo i roi goleuni; er mwyn i ti a'th blant wneud eich gwaith. Llyfr 1af Adda ac Efa 13:12

A phan welsant y goleuni yn dychwelyd atynt, fe wnaethant atal rhag ofn, a chryfhau eu calonnau. Gan fod Adda, tra oedd yn yr ardd ac yn clywed llais Duw a'r sain a wnaeth yn yr ardd, ac yn ei ofni, ni welodd oleuni disglair yr haul erioed, ac ni chyffyrddodd ei wres fflamllyd â'i gorff. Llyfr 1af Adda ac Efa 16:2,7

"Ond yn awr cryfha dy galon a phaid ag ofni. Yr wyf fi gyda thi hyd ddiwedd y dyddiau a benderfynais arnat." 1af Llyfr Adda ac Efa 19:6

Ond dywedodd Duw wrth Adda ac Efa, "O hyn ymlaen nac ofnwch, ni adawaf iddo ddod yn agos atoch; yr wyf wedi ei yrru ymaith oddi wrthych, oddi ar y mynydd hwn; ac ni adawaf ynddo ddim i'ch niweidio." Llyfr 1af Adda ac Efa 20:2

A dywedodd Adda wrth Dduw, "Tra oeddwn i yn yr ardd ni adnabyddais wres, na llesgedd, na symudiad, na chryndod, na ofn; ond yn awr ers i mi ddod i'r wlad hon, y mae'r holl gystudd hwn wedi dod arnaf." Yna dywedodd Duw eto wrth Adda, "Oherwydd dy fod wedi dwyn ofn a chryndod yn y wlad hon, llesgedd a dioddefaint wrth sathru a cherdded, wrth fynd ar y mynydd hwn, a marw ohono, byddaf yn cymryd hyn i gyd arnaf fy hun er mwyn dy achub di." 1af Llyfr Adda ac Efa 22:3,6

Cyn gynted ag y dywedodd Adda hyn, ymddangosodd angel gan Dduw iddo yn yr ogof, a ddywedodd wrtho, "O Adda, nac ofna. Dyma Satan a'i luoedd; mae'n dymuno eich twyllo fel y twyllodd chi ar y dechrau. Am y tro cyntaf, roedd wedi'i guddio yn y sarff; ond y tro hwn mae wedi dod atoch chi ar ffurf angel goleuni; er mwyn iddo, pan fyddech chi'n ei addoli, eich swyno chi, ym mhresenoldeb Duw." Yna gyrrodd yr angel Satan a'i luoedd i ffwrdd oddi wrth Adda ac Efa, a dywedodd wrthynt, "Nac ofna; Duw a'ch creodd chi, a'ch cryfhaodd chi." 1af Llyfr Adda ac Efa 27:12,15

Gwnaeth Duw hyn yn ei ddoethineb, er mwyn i'r gwiail aur hyn, gan fod gydag Adda yn yr ogof, ddisgleirio â golau yn y nos o'i gwmpas, a rhoi terfyn ar ei ofn o'r tywyllwch. 1af Llyfr Adda ac Efa 29:7

Yna daeth Gair Duw at Adda, a dywedodd wrtho, "O, Adda, pam nad oeddet ti'n cael yr ofn hwn, na'r ympryd hwn, na'r gofal hwn er hyn? A pham nad oeddet ti'n cael yr ofn hwn cyn i ti droseddu? 1af Llyfr Adda ac Efa 40:1

Eto, O Adda, nac ofna, ac na ddywed yn dy galon fy mod i wedi lledaenu'r graig hon fel cysgod drosot ti, i'th bla â hi. Llyfr 1af Adda ac Efa 49:5

A gorchmynnodd Duw i'w angylion hebrwng Adda ac Efa i'r ogof gyda llawenydd, yn lle'r ofn a ddaeth arnynt. Llyfr 1af Adda ac Efa 56:10

Yna daeth Gair Duw at Adda ac Efa, a'u cododd o'u dioddefaint, a dywedodd Duw wrth Adda, "Bydd yn gryf, a phaid ag ofni'r hwn sydd newydd ddod atat." Llyfr 1af Adda ac Efa 59:4

Gwêl, felly, O Adda, a gwêl ef wedi'i rwymo yn dy ŵydd, yn yr awyr, yn methu ffoi i ffwrdd! Am hynny, meddaf wrthyt, na fydd ag ofn ohono; o hyn ymlaen cymer ofal, a gochel rhagddo, beth bynnag a wnaiff i ti. 2il Lyfr Adda ac Efa 4:5

Nac ofna, fy mab; nid oes gwarth ynddo. Dymunaf i ti briodi, rhag ofn i'r gelyn dy orchfygu. 2il Lyfr Adda ac Efa 7:3

Ond yn awr, O Seth, fy mab, gosod dy hun yn bennaeth dy bobl; gofala amdanynt a gwylia drostynt yn ofn Duw; ac arwain hwy yn y ffordd dda, Gorchymyna iddynt ymprydio at Dduw; a gwna iddynt ddeall na ddylent wrando ar Satan, rhag iddo eu dinistrio. 2il Lyfr Adda ac Efa 8:14

Yna byddai Seth yn aml yn ymprydio bob deugain diwrnod, fel y gwnaeth ei blant hynaf hefyd. Oherwydd roedd teulu Seth yn arogli arogl y coed yn yr ardd, pan fyddai'r gwynt yn chwythu i'r cyfeiriad hwnnw. Roeddent yn hapus, yn ddiniwed, heb ofn sydyn, nid oedd cenfigen, dim gweithred ddrwg, dim casineb yn eu plith. Nid oedd angerdd anifeilaidd; o unrhyw enau yn eu plith ni ddaeth geiriau ffiaidd na melltith allan; na chyngor drwg na thwyll. Oherwydd ni thyngodd dynion yr amser hwnnw erioed, ond o dan amgylchiadau caled, pan oedd yn rhaid i ddynion dyngu, tyngasant wrth waed Abel y cyfiawn. 2il Lyfr Adda ac Efa 11:11-12

Dywedodd Enoch wrthynt hefyd, "Gwyliwch dros eich eneidiau, a daliwch ati yn eich ofn Duw a thrwy eich gwasanaeth Ef, ac addolwch Ef mewn ffydd unionsyth, a gwasanaethwch Ef mewn cyfiawnder, diniweidrwydd a barn, mewn edifeirwch a hefyd mewn purdeb." 2il Lyfr Adda ac Efa 22:7

Bydd ddewr, Enoch, paid ag ofni; anfonodd y Duw tragwyddol ni atat ti, ac wele! ti a esgynni heddiw gyda ni i'r nefoedd, a dywedi wrth dy feibion a'th holl deulu bopeth a wnânt hebot ti ar y ddaear yn dy dŷ, a pheidied â gadael i neb dy geisio nes i'r Arglwydd dy ddychwelyd atynt. Cyfrinachau Enoch 1:10

Gwrandewch arnaf, fy mhlant, ni wn i ble yr af, na beth a ddigwydd i mi; yn awr gan hynny, fy mhlant, dywedaf wrthych: peidiwch â throi oddi wrth Dduw o flaen y rhai ofer, yr hwn ni wnaeth Nef a daear, oherwydd bydd y rhain a'r rhai sy'n eu haddoli yn darfod, a bydded i'r Arglwydd roi hyder i'ch calonnau yn ei ofn ef. Ac yn awr, fy mhlant, na fydded i neb feddwl fy ngheisio, nes i'r Arglwydd fy dychwelyd atoch. Cyfrinachau Enoch 2:1

'Bydd yn ddewr, Enoch, paid ag ofni,' a dangosodd yr Arglwydd i mi o bell, yn eistedd ar ei orsedd uchel iawn. Oherwydd beth sydd yn y ddegfed nef, gan fod yr Arglwydd yn trigo yma? Cyfrinachau Enoch 20:2

Ac anfonodd yr Arglwydd un o'i rai gogoneddus, yr archangel Gabriel, a dywedodd wrthyf: 'Bydd yn ddewr, Enoch, paid ag ofni, cod o flaen wyneb yr Arglwydd i dragwyddoldeb, cod, tyrd gyda mi.' Cyfrinachau Enoch 21:4

Bydd yn ddewr, Enoch, paid ag ofni, cod a saf o'm blaen i dragwyddoldeb. Cyfrinachau Enoch 22:5

Fel mae un flwyddyn yn fwy anrhydeddus nag un arall, felly mae un dyn yn fwy anrhydeddus nag un arall, rhai am feddiannau mawr, rhai am ddoethineb calon, rhai am ddeallusrwydd penodol, rhai am gyfrwystra, un am dawelwch gwefusau, un arall am lendid, un am gryfder, un arall am harddwch, un am ieuenctid, un arall am ffraethineb miniog, un am siâp corff, un arall am synwyrusrwydd, clywir ef ym mhobman, ond nid oes neb gwell na'r hwn sy'n ofni Duw, bydd yn fwy gogoneddus yn y dyfodol. Cyfrinachau Enoch 43:2

Felly yr wyf yn eich hysbysu, fy mhlant, ac yn dosbarthu'r llyfrau i'ch plant, i'ch holl genedlaethau, ac ymhlith y cenhedloedd a fydd â'r synnwyr i ofni Duw, gadewch iddynt eu derbyn, a bydded iddynt ddod i'w caru yn fwy nag unrhyw fwyd neu losin daearol, a'u darllen ac ymroi iddynt. A'r rhai nad ydynt yn deall yr Arglwydd, nad ydynt yn ofni Duw, nad ydynt yn derbyn, ond yn gwrthod, nad ydynt yn eu derbyn (sg. y llyfrau), mae barn ofnadwy yn aros amdanynt. Cyfrinachau Enoch 48:5-6

Oherwydd fy ngobaith sydd ar yr Arglwydd, ac nid ofnaf, ac oherwydd mai'r Arglwydd yw fy iachawdwriaeth, nid ofnaf: Odau Solomon 5:9

A chefais nerth yn y gwirionedd, a sanctaidd trwy dy gyfiawnder; ac yr oedd fy holl wrthwynebwyr yn fy ofni; Odau Solomon 25:10

A'r rhai sy'n cerdded arnynt heb fai ni fyddant yn ofni. Odlau Solomon 39:5

Ac ar ein dwylo hefyd, mae'n gorchymyn yn benodol i'r symbol gael ei osod, gan ddangos yn glir y dylem gyflawni pob gweithred mewn cyfiawnder, gan gofio ein creadigaeth ein hunain, ac yn anad dim ofn Duw. Llythyr Aristeas 6:48

Ac atebodd, 'Os bydd dyn yn cynnal ymddygiad cyfiawn tuag at bawb, bydd bob amser yn gweithredu'n iawn ar bob achlysur, gan gofio bod pob meddwl yn hysbys i Dduw. Os cymerwch ofn Duw fel eich man cychwyn, ni fyddwch byth yn methu'r nod.' Llythyr Aristeas 7:35

A dywedodd, 'Os oes gennych chi afael gadarn ar y syniad bod pob dyn wedi'i benodi gan Dduw i rannu'r drwg mwyaf yn ogystal â'r daioni mwyaf, gan ei bod hi'n amhosibl i un sy'n ddyn fod wedi'i eithrio rhag y rhain. Ond mae Duw, yr hwn y dylem ni weddïo ato bob amser, yn ein hysbrydoli â dewrder i ddyfalbarhau.' Yna gofynnodd i'r dyn, 'Beth yw gwir nod dewrder?' Ac atebodd, 'Os gweithredir cynllun cywir yn awr perygl yn unol â'r bwriad gwreiddiol. Oherwydd cyflawnir pob peth gan Dduw er eich mantais chi, O frenin, gan fod eich pwrpas yn dda.' Llythyr Aristeas 7:49,51-52

Ac atebodd, 'os dangoswch garedigrwydd i bob dyn ac ennill eu cyfeillgarwch, nid oes angen i chi ofni neb. Bod yn boblogaidd gyda phob dyn yw'r rhodd dda orau i'w derbyn gan Dduw! Llythyr Aristeas 8:32

Ac ar ôl rhoi'r un canmoliaeth iddo ag i'r gweddill, gofynnodd y brenin i un arall, sut y gallai sicrhau rhyddid rhag ofn? A dywedodd yntau, 'Pan fydd y meddwl yn ymwybodol nad yw wedi gwneud unrhyw ddrwg, a phan fydd Duw yn ei gyfeirio at bob cyngor nobl.' Llythyr Aristeas 9:13-14

Cymeradwyodd y brenin yr ateb yn uchel ac yna gan edrych ar y dyn nesaf dywedodd, 'Pwy ddylem ni ei benodi'n swyddogion dros y lluoedd?' Ac eglurodd, 'Y rhai sy'n rhagori mewn dewrder a chyfiawnder a'r rhai sy'n fwy pryderus am ddiogelwch eu dynion nag i ennill buddugoliaeth trwy beryglu eu bywydau trwy ddi-hidrwydd. Oherwydd fel y mae Duw yn gweithredu'n dda tuag at bob dyn, felly hefyd yr ydych chi, trwy ei efelychu Ef, yn fuddiolwr i'ch holl ddeiliaid.' Llythyr Aristeas 10:9-10

Oherwydd yr edmygedd a deimlwyd am eu dewrder a'u dygnwch, nid yn unig gan y byd yn gyffredinol ond gan eu dienyddwyr eu hunain, a'u gwnaeth yn awduron cwymp y gormes yr oedd ein cenedl yn gorwedd oddi tano, gan drechu'r gormeswr trwy eu dygnwch, fel y purwyd eu gwlad trwyddynt hwy. Nawr mae doethineb yn cael ei amlygu o dan ffurfiau barn a chyfiawnder, a dewrder, a dirwest. Pedwerydd Llyfr y Macabeaid 1:9,16

Ac ni fyddi'n halogi genau pur fy henaint na'm cysondeb gydol oes i'r Gyfraith. Yn lân y bydd fy nhadau'n fy nerbyn, heb ofni dy boenyd hyd at farwolaeth. Pedwerydd Llyfr y Macabeaid 2:57

Ar hyn o bryd, yn rhannol mewn tosturi at ei henaint, yn rhannol mewn cydymdeimlad â'u ffrind, yn rhannol mewn edmygedd o'i ddewrder, aeth rhai o lyswyr y brenin ato a dweud: Pedwerydd Llyfr y Macabeaid 3:8

Ond wrth glywed ei berswâdiadau, a gweld ei beiriannau ofnadwy, nid yn unig ni ddangosasant unrhyw ofn ond mewn gwirionedd fe wnaethant drefnu eu hathroniaeth yn erbyn y gormeswr, a thrwy eu Rheswm cywir fe wnaethant ostwng ei ormes. Pedwerydd Llyfr y Macabeaid 4:30

Ond cythruddwyd hwy yn fawr gan araith feiddgar y dyn, a dadleithiasant ei ddwylo a'i draed â'u peiriannau dadleoli, a rhwygo ei aelodau allan o'u socedi, a'u datgysylltu; a throelli o amgylch ei fysedd, a'i freichiau, a'i goesau, a chymalau ei benelinoedd. Pedwerydd Llyfr y Macabeaid 5:31

A phob un ohonynt gyda'i gilydd, gan edrych ar ei gilydd yn llachar ac yn hyf iawn, dywedodd, Â chalon gyfan y byddwn yn ymgysegru ein hunain i Dduw a roddodd ein heneidiau inni, a gadewch inni fenthyg ein cyrff i gadw'r Gyfraith. Nac ofnwn yr hwn sy'n meddwl ei fod yn lladd; oherwydd mae brwydr fawr a pherygl i'r enaid yn aros mewn poen tragwyddol y rhai sy'n torri ordinhad Duw. Pedwerydd Llyfr y Macabeaid 6:26-27

Ond, o blith yr holl famau, hi o'r saith mab oedd yn llawn cariad y tu hwnt i'r lleill, gan weld, ar ôl cael saith genedigaeth o blant, deimlo tynerwch mamol at ffrwyth ei chroth, ac wedi ei chyfyngu oherwydd y llu o boenau yr oedd yn eu caru pob un i gariad agos, serch hynny trwy ofn Duw gwrthododd ddiogelwch presennol ei phlant. Ni wylaist chwaith pan welaist lygaid pob un yng nghanol y poenau yn edrych yn hy ar yr un ing, a gweld yn eu ffroenau crynedig arwyddion marwolaeth yn agosáu. Oherwydd gwelodd yn ei meddwl ei hun, fel yr oedd wedi bod yn eiriolwyr cyfrwys mewn ystafell gyngor, natur, a rhianta, a chariad mam, a'i phlant ar y rhesel, ac roedd fel pe bai hi, y fam, yn cael y dewis rhwng dwy bleidlais yn achos ei phlant, un dros eu marwolaeth ac un i'w hachub yn fyw, yna ni ystyriodd achub ei saith mab am ychydig amser, ond, fel merch wirioneddol i Abraham, cofiodd ei ddewrder ofnus Duw. Pedwerydd Llyfr y Macabeaid 7:5,14,20

Ond ni wyrodd y fam sanctaidd a duwiol gyda'r galar hwn dros yr un ohonynt, ac ni erfyniodd ar unrhyw un i ddianc rhag marwolaeth, na galarodd drostynt fel dynion yn marw; ond, fel pe bai ganddi enaid o adamant ac yn dwyn nifer ei meibion, am yr ail dro, i fywyd anfarwol, erfyniodd yn hytrach arnynt a deisyfodd arnynt farw er mwyn crefydd. Pedwerydd Llyfr y Macabeaid 7:34

O fy mab! glyna wrth ddynion doeth sy'n ofni Duw a bydd fel hwy, a pheidia â mynd yn agos at yr anwybodus, rhag i ti ddod fel ef a dysgu ei ffyrdd. O fy mab! dyn sy'n ofni Duw, ofna ef a'i anrhydedda. O fy mab! paid ag ofni dy Arglwydd a'th greodd, rhag iddo fod yn dawel wrthyt. O fy mab! y dyn nad oes ganddo orffwys, byddai ei farwolaeth yn well na'i fywyd; a gwell yw sain wylo na sain canu; oherwydd mae tristwch ac wylo, os yw ofn Duw ynddynt, yn well na sain canu a llawenhau. Stori Ahikar 2:14,20,34,48

Ac roedd Pharo wedi'i ddrysu gan ryddid ei dafod a'i hyfdra wrth ateb. Yna cododd Pharo oddi ar ei orsedd, a safodd gerbron Haiqâr, a dywedodd wrtho, 'Dywed wrthyf yn awr, fel y gallaf weld i bwy mae dy arglwydd y brenin yn debyg, a'i uchelwyr, i bwy y maent hwy'n debyg.' Stori Ahikar 5:49

Felly, fy mhlant, peidiwch â rhoi sylw i brydferthwch menywod, nac â rhoi eich bryd ar eu materion hwy; ond rhodiwch mewn uniondeb calon yn ofn yr Arglwydd, a llafuriwch ar weithredoedd da, ac ar astudio ac ar eich praidd, nes i'r Arglwydd roi i chwi wraig, yr hon y mae'n ei hewyllysio, fel na ddioddefwch fel y gwnes i. Testament Reuben 2:1

Am ddwy flynedd, felly, ymprydiais fy enaid ag ymprydio yn ofn yr Arglwydd, a dysgais fod gwaredigaeth rhag cenfigen yn dod trwy ofn Duw. Testament Simeon 1:18

Ac yn awr, fy mhlant, yr wyf yn eich gorchymyn: Ofnwch yr Arglwydd eich Duw â'ch holl galon, a rhodiwch mewn symlrwydd yn ôl ei holl gyfraith ef. Ceisiwch ddoethineb yn ofn Duw gyda diwydrwydd; oherwydd er bod arwain i gaethiwed, a dinistrio dinasoedd a thiroedd, ac aur ac arian a phob eiddo yn diflannu, ni all dim dynnu ymaith ddoethineb y doeth, ond dallineb annuwioldeb, a'r caledwch sy'n deillio o bechod. Testament Lefi 4:1,8

A syrthiodd ofn arnynt, a pheidiasant â rhyfela yn ein herbyn. Ugain mlwydd oed oeddwn i pan ddigwyddodd y rhyfel hwn. Ac roedd y Canaaneaid yn fy ofni i a'm brodyr. Testament Jwda 1:23,51

Os ydych chi'n yfed gwin mewn llawenydd, byddwch yn ostyngedig yn ofn Duw. Oherwydd os yn eich llawenydd y diflanna ofn Duw, yna mae meddwdod yn codi ac mae digywilydd yn llechu. Testament Jwda 3:25-26

Ond ofnwch yr Arglwydd ein Duw â'ch holl nerth holl ddyddiau eich bywyd. Testament Sabulon 2:40

Ac yn awr, ofnwch yr Arglwydd, fy mhlant, a gochelwch rhag Satan a'i ysbrydion. Testament Dan 2:14

Felly, fy mhlant, gwnewch eich holl weithredoedd mewn trefn gyda bwriad da yn ofn Duw, a pheidiwch â gwneud dim yn anhrefnus mewn dirmyg nac allan o'i amser priodol. Testament Nafftali 1:21

Os gweithiwch yr hyn sy'n dda, fy mhlant, bydd dynion ac angylion yn eich bendithio; a bydd Duw yn cael ei ogoneddu ymhlith y Cenhedloedd trwoch chi, a bydd y diafol yn ffoi oddi wrthych, a bydd yr anifeiliaid gwyllt yn eich ofni, a bydd yr Arglwydd yn eich caru, a bydd yr angylion yn glynu wrthych. Testament Nafftali 2:26

Nid yw'n llefaru yn erbyn dyn sanctaidd, oherwydd bod ofn Duw yn gorchfygu casineb. Oherwydd gan ofni y byddai'n tramgwyddo'r Arglwydd, ni wna gam â neb, hyd yn oed mewn meddwl. Testament Gad 1:29-30

Oherwydd nid yw'r Arglwydd yn gadael y rhai sy'n ei ofni, nac mewn tywyllwch, nac mewn rhwymau, nac mewn gorthrymderau, nac mewn angen. Oherwydd nid yw Duw yn cael ei gywilyddio fel dyn, ac nid yw'n ofni fel mab dyn, ac nid yw'n wan nac yn dychryn fel un a aned ar y ddaear. Testament Joseff 1:21-22

Roedd fy mrodyr yn gwybod sut roedd fy nhad yn fy ngharu i, ac eto ni ddyrchafais fy hun yn fy meddwl: er fy mod yn blentyn, roedd ofn Duw yn fy nghalon; oherwydd roeddwn yn gwybod y byddai popeth yn mynd heibio. Ac ni chodais fy hun yn eu herbyn gyda bwriad drwg, ond anrhydeddais fy mrodyr; ac allan o barch iddynt, hyd yn oed pan oeddwn yn cael fy ngwerthu, ymataliais rhag dweud wrth yr Ismaeliaid fy mod yn fab i Jacob, yn ŵr mawr ac yn gadarn. Byddwch chwithau, fy mhlant, yn ofni Duw yn eich holl weithredoedd o flaen eich llygaid, ac anrhydeddwch eich brodyr. Testament Joseff 2:5-7

Ofnwch yr Arglwydd, a charwch eich cymydog; a hyd yn oed os yw ysbrydion Beliar yn hawlio eich cystuddio â phob drwg, eto ni fydd ganddynt lywodraeth arnoch, fel na wnaethant dros Joseff fy mrawd. Faint o ddynion a ddymunai ei ladd, a Duw a'i amddiffynnodd! Oherwydd ni all yr hwn sy'n ofni Duw ac yn caru ei gymydog gael ei daro gan ysbryd Beliar, gan ei fod yn cael ei amddiffyn gan ofn Duw. Testament Benjamin 1:14-16